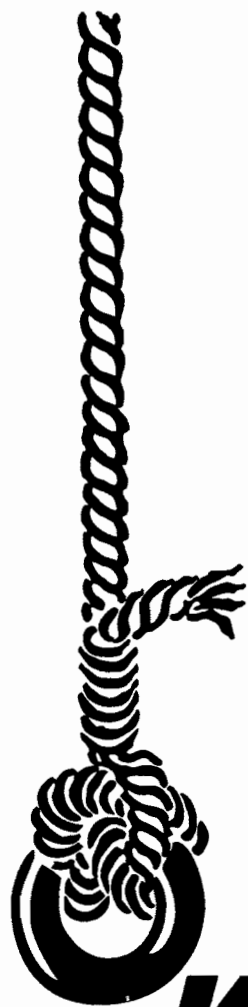
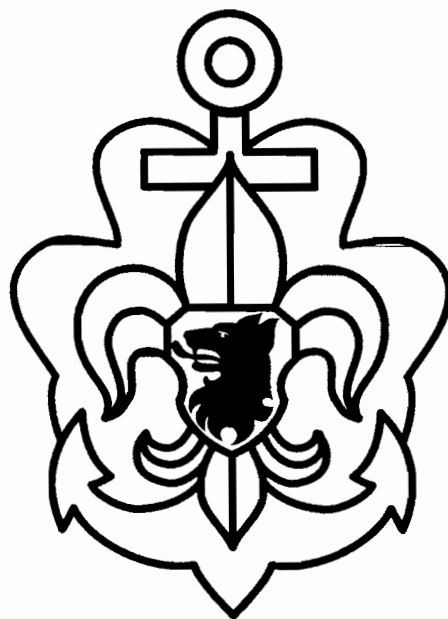

zpravodaj
vodních
skautů
a skautek

**KAPITÁNSKÁ
POŠTA**

HKVS
2002/2003
r o ě n í k

10

Kapitánská pošta

Obsah	strana
Kapitáni a kapitánky	1
Bratři - Lastminut přemítání	2
Kruhy na vodě X.	3
Moje připomínka ke 2. světové válce	4
Sestry a bratři, čtenáři... ..	4
Třináctka Opařany	5
Tábory vodních skautů	6-7
Dětský den na přehradě	8
Výsledková listina 21. ročníku Kotorského závodu	8
Projekt "Od barevných víček ke koutkům pro děti	9
Slezský čekatelský lesní kurs VS	9
Zpráva o stavu Unie 2002	10-11
Seriál na pokračování - Amerika	12-13
Výsledky Skare.....	14
Výsledky Modré stuhy HKVS	15
Bude nová lodní třída?.....	15-16
Zápis z mimořádného zasedání HKVS ze dne 29. 5. 2003 ...	16
Závod napříč Prahou - Přes tři jezy 2003	17-18
Sluneční soustavou krok za krokem - Pluto	19-20
Zápis ze zasedání HKVS ze dne 13. 5. 2003	20
Svátky na prázdniny a září	21

Zlo oplácet dobrem, ale nikoho se nebát. Ani pražádného lidského činu, protože pokud člověk zlo oplácí dobrem a šíří jen dobro za všech okolností, bude se povznášet stále výš a nikdy nepoklesne.

TIBETSKE PŘÍSLOVÍ

Kapitáni a kapitánky, ve chvíli, kdy píšete tyto řádky, Navigamus 2003 ještě nezačal a proto jej ani nemohu zhodnotit. Mohu však, aniž bych byl vizionářem, psát o Navigamu 2006.

Junákem v těchto dnech lomcuje debata o novém výchovném programu, o průzkumu zadaném profesionálům, o výši nákladů na něj, o kvalitě zadání, o práci Výkonné rady a Náčelnictva.

Po roce 1989 jsme měli na co navázat, podařilo se nám postupně vylepšit roving a věčně je přijímán výchovný program vlčat, světlušek

a žabiček, avšak výchovný program určený ryze skautskému věku se dnes praktikuje v podstatě dvojím způsobem: Buď se prodlužuje členství ve smečkách, rojích a oddílech vlčat a světlušek (u vodáků vzhledem k fyzické náročnosti často), nebo se skautské metody uplatňují už u vlčat a žabiček, roverské pak už ve věku 14 – 15 let. Skautský program se tak místo 10 – 16 let, jak byl kdysi koncipován, zúžil na období 12 – 15 let (a navíc skautské vynálezy – družinový systém, pobyt v přírodě, vedení vrstevníky za dohledu dospělých, symboly a symboliku, romantiku přírodních národů, schopnost používat k přežití primitivních prostředků i nejmodernějších vynálezů – používá dnes každý, kdo pracuje s dětmi a mládeží).

My, vodáci, máme určitou výhodu: Náš systém (vlčata a stálý tábor s pramicemi, mladší skauti a vodácký výcvik, na pramicích, starší skauti a putovní tábor na pramicích či kanoích, roveři a rafting, vodní motorismus či jachting), už co do fyzické a ekonomické náročnosti vymezuje program a umožňuje to zdravé těšení se až ...

A hlavně máme Navigamus (konečně tedy k němu). Byl vymyšlen nejen jako forma aktivního setkávání vodáků právě skautského věku, ale i jako námět sjednocující program účastněných oddílů na období tří let.

Navigamus 1994:

Jsme tady a leccos umíme. A hlásíme se k západním spojencům.

Navigamus 1997:

Historie mořeplavby, zeměpisné pojmy. A hlásíme se k malému evropskému státu s velkou minulostí.

Navigamus 2000:

Romantického období pirátů a bukanýrů. A hlásíme se k odkazu před a poválečných vodních skautů. A umíme využít moderních technických prostředků k romantickým hrám.

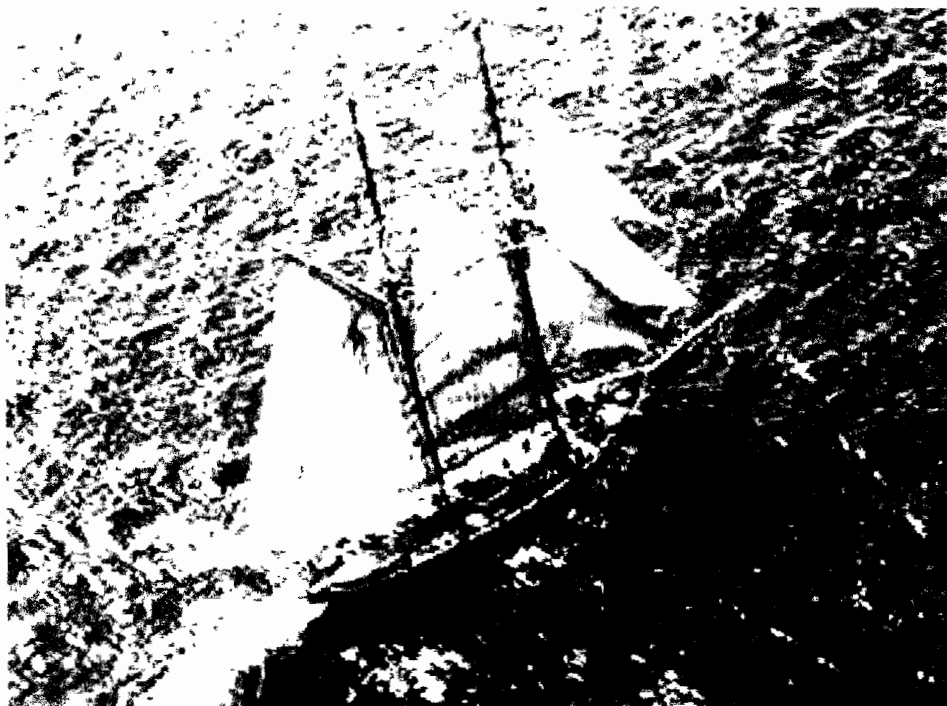
Navigamus 2003:

Soutěže a hry v kontextu velkého vojenského konfliktu, podíl zúčastněných oddílů na součinnosti a koordinaci. A nefandíme jen jedné válčící straně, vzpomeneme utrpení všech, i těch, co se o nich nepíše.

Navigamus 2006?

Počkejte přeci na závěrečný den 8. června 2003.

Navigamus 2003 skončil, Navigamu 2006: A ... HOJ !!!

Bratři (Lastminut přemítání)

Pohřichu vidíme stále, že mládež vstupuje do života nedostatečně připravená, ačkoliv podmínky životní jsou stále těžší a snad ji čekají úkoly ještě nesnadnější, než řešila doba naše. Upadá výchovný význam rodiny i školy a vlivy ostatní jsou stále nepříznivější.

Teď si někdo řekne, do čeho to zase chce ten Jezevec rýpat (také se Vám zdá, že spisovný tvar rejpat je libozvučnější a výstižnější)? Tak pozor, úvodní řádky jsem nevymyslel já. To je pouhá citace. Někteří budete asi autora znát. Je to středoškolský pedagog, jistý profesor Antonín Benjamin Svojsík, který je napsal jako součást předmluvy knihy Fandrlík a Řeháka Skautský vůdce. Vydáno v roce 1933. Týž Fandrlík v roce 1946 v Listech Jurovi český skauting označuje za sektářský a netolerantní, kdo má jiný názor - upálit. Tedy ruku na srdce, nadáváme-li nyní na mnohé nešvary, vzpomeňme si na latinské: Nihil novum sub sole.

Mé přesvědčení by mě mělo vést k smířlivosti, leč ne vždy se mi to daří. Na posledním Kapitanátu mi jeden bráška vytkl, že jen kritizuji, nic mi není dost dobré. To po mém vystoupení, kdy jsem varoval před narůstající nejednotností. Není sám, i jiný, význačně mladší bráška měl na loňské Selešce pocit, že mu beru jeho názory, že ho potírám jak třídu.

Nemyslím, že bychom nutně museli brát vše, co papá Svojsík před sto lety hlásal. Skok, který společnost za tuto dobu udělala je veliký. Zatím co renesance začíná v Itálii koncem čtrnáctého století a přitom vrchol naší gotiky Svatá Barbora v Hoře Kutné vzniká na přelomu patnáctého a šestnáctého století, aby v sedmáctém století přišlo baroko, jehož stavební dozvuky lze vysledovat začátkem století devatenáctého, za minulé století tu byla secese vystřídaná kubismem, konstruktivismem, modernou, postmodernou a jen kunsthistorik ví čím vším ještě. Ba skauting není dítě vzletné a lehkomyšlné belle epoque, ale upjaté viktoriánské Anglie. Takže ať se nám to líbí, musíme se měnit.

Jsou změny a změny. Hledejme jiné cesty. To jsem říkal již v debatách o koedukaci. Ale i náplň práce by měla projít očistným procesem. Protože si přiznejme, že cesta za romantikou přírody ještě nadchla nás, kteří posloucháme Suchého Padesátník, protože je pro nás. Ale dnes ji děti a mládež tolik neberou. Stále více (z mého pohledu bohužel) je táhne technika, virtuální realita a ne palouk, kde štipají breberky a slunce praží, cola tam široko daleko není a nedejbože i fouká větérek ba i prší.

Jasně, jsou cvoci, kteří lezou po skalách, sjiždějí dravé řeky, ale řeč je o většinovém proudu. A z tohoto pohledu se jeví jako naprosté nepochopení výrok jednoho významného činitele současného skautingu, že takové nesmysly, jako radioskauti se za jeho působení nebudou zavádět.

Jsou ale principy, které jsou jaksi nadčasové a o ně jsme se s jmenovaným mladým bráškou chytli. Skautský zákon, který, ať se nám to líbí nebo ne, vychází z desatera, ochota pomoci okamžitě a kdykoli bližnímu, věrnost téhle zemi. Ne že by je popíral v té, řekněme, teoretické úrovni. Ke skautingu patří, musíme o nich mluvit, povídat o nich dětem. Jenže jakmile došlo na praktickou stránku věci, již jsme si nerozuměli. Tedy jak tyto požadavky plnit. Jestli cestou masovosti za cenu snížení nároků, nebo udržením nároků za cenu snížení početních stavů v naší organizaci. Víím, že je ve svém pohledu na problém ovlivněn bratrem starostou a lidmi kolem něj, kterým je přičítána tendence udržet početní stavy Junáka, aby nepoklesly pobírané dotace. A tenhle názor jsem nebyl schopen akceptovat a byl jsem, asi hodně, netolerantní. Hovoříme o tom, že jsme nejlepší, tiskneme to na plakáty. Ale nedávný průzkum ukazuje, že si to myslí maximálně rodiče současných dětí, ale ne děti jako takové. To je varující signál, protože rodiče mají větší nabídku než kdysi a nemají zájem nutit děti do skautingu, když je mohou dát na aerobic, floorbal, nebo jinam. Dokonce mnozí rodiče dnes již nerozlišují mezi Pionýrem a námi.

Proto si myslím, že bychom naopak měli snížit stavy, ponechat si jen ty, kteří opravdu chtějí skautovat a s nimi vybudovat Junáka, který bude prestižní. Organizaci, o kterou budou děti stát a budou se snažit stát jejími členy. Jinak se staneme jen další volnočasovou skupinou a to je směr, který je pro mě v podstatě neakceptovatelný.

Ovšem pozor, to co říkám, neznamená, že hned na konci měsíce řekneme, jo panáčku, ty máš čtyřky, tak ahoj a již nemusíš chodit. Sám jsem poznal řadu kvalitních lidí, kteří si nebyli schopni poradit s i/y a naopak řadu vysokoškolsky vzdělaných podrazáků. O to je horší rozhodování, které dítě je pro nás vhodné a které nikoli.

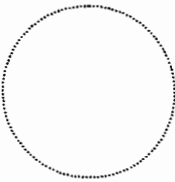
Možná je dnešní přemítání neučesanější než jindy. Když jsem po čase začal své příspěvky do Kapitánské pošty posílat, netušil jsem, že by se z nich měla stát pravidelná rubrika. Nabídl jsem je redakci coby vatu dokud nebude dostatek kvalitnějších článků. Proto mě včera překvapilo, když jsem domontoval postel, kterou jsme si s Neewou po pětadvaceti letech manželství koupili a již jsem se těšil, jak se do ní natáhnou a jen jsem ještě chtěl překontrolovat došlou poštu, že jsem tam měl pobídku, abych urychleně dodal Bratry.

Ježišmarjá lidi pište, nebo bude Pošta pořád uveřejňovat bláboly grafomanů jako jsem já.

Jezevec

Přeběžná přihláška k závodu „Napříč Prahou“ 2003

(nutno doručit na kontaktní adresu závodu do 20. 9. 2003)

Jméno a adresa přihlašovatele:		podpis:	
kategorie			počet přihlaš. posádek
P550 - třídová loď VS	Dorostenci 1985 - 88	R	
	Dorostenky 1985 - 88	F	
	Starší žáci 1988 a mladší	S	
	Starší žákyně 1988 a mladší	G	
	Mladší žactvo 1992 a mladší	B	
P530 - pramice do 530 cm	Žactvo 1988 a mladší	K	
P650 - rychlostní pramice	Žactvo 1988 a mladší	D	
Open - libovolná pramice	Dospělí	O	
Splutí - libovolné plavidlo	Libovolná posádka mimo závod	V	

Číslo	Přihláška k závodu „Napříč Prahou“ 2003 (odevzdejte při presentaci)						Pořadí	
R	F	S	G	B	K	D	O	V
kluci 85 - 88	dívky 85 - 88	kluci 88 a ml.	dívky 88 a ml.	ml. žactvo 92 a ml.	žactvo 88 a ml.	žactvo 88 a ml.	dospělí	volná kategorie
P550 - třídová loď VS					P530	P650	pramice	libovolná loď
<p>Kategorie S, G, B, K, D musí mít kormidelníka staršího 18 let, posádky kategorií R a F tvoří jen členové příslušného věku, kategorie O a V je bez rozdílu věku a pohlaví.</p> <p style="text-align: center;">Koedukované posádky jedou vždy jako kluci, věkově smíšené posádky ve starší kategorii.</p>								
Přihlášení jsou dobrými plavci, znalí plavby na vodě obtížnosti WWII, zdravotně způsobilí, mají předepsané vybavení, jsou seznámeni s propozicemi závodu a startují na vlastní nebezpečí.						Podpis odpovědné osoby		
Kontaktní adresa (neskautské oddíly zde uvedou také název a sídlo oddílu)								
Číslo přístavu (střediska):		Číslo oddílu:		Místo působení oddílu:				
Jméno a příjmení			Přezdívk <small>(uvádějte, chcete-li ji mít na diplomu)</small>		Datum narození			
Kormidelník:								

MOJE PŘIPOMÍNKA KE 2. SVĚTOVÉ VÁLCE

V poslední době jsem kolem výročí květnových událostí roku 1945 slyšel z rozhlasu anketu mezi mladými studenty o tom, co jim říká datum 8. 5. 1945. Byl jsem překvapen, či spíše šokován, odpověďmi jako: nic; nevím; ...že máme volno... apod. Jen někteří řekli, že to byl konec války. Nevěděli však už ale, o jakou válku šlo a proč trvala šest let; co vše se dělo znají snad jen někteří. Víím, že se narodili dávno po válce, ale není mi jasné, proč se ve škole, v hodinách dějepisu, neučí něco o největší a nejhorší válce. Navíc mě překvapuje, že ani rodiče jim neřeknou o tehdejších problémech ve světě. Není jim jasno, co to byl Mnichov 1938, kdo byl Hitler, proč se dostal k moci atd. Pokud jim tehdejší situaci někdo nevysvětlí, nebudou věřit, že existoval holocaust, že před půl stoletím existovaly vyhlazovací tábory Aušvic, Majdanek, Treblinka, Osvětim a další. Chápu, že dnešní mládeži tato nedávná historie připadá spíše

jako historie starověku, ne-li pravěku.

Dnešní svět tedy buduje Evropskou Unii také proto, aby se neopakovala situace 30. let minulého století a nevzniklo opět ložisko nové války. Snad stačilo, že svět zažil dvě světové války po sobě, v rozmezí dvaceti let. Částečně chápu dnešní mládež, že jim není dostatečně jasné, co to byl nacismus a pak následující komunismus, další forma totality. Narodil jsem se dvacet osm let po první světové válce a kdyby mi rodiče, a hlavně má babička, o této válce neřekli, připadalo by mi tato historie rovněž jako pravěk. A to nebyla první světová válka tak hrozná, jako ta druhá. Mám proto pocit, že je nutné, aby starší generace vysvětlovaly mladým tehdejší problémy a situace, proč vlastně k válce došlo. Vždyť vlastně válka začala v Československé republice Mnichovem a skončila opět v Československu v roce 1945.

A pokud jim toto nevysvětlí ani ve škole, ani v rodině, je na nás, abychom tak učinili my v oddílech.

Jack

Sestry a bratři, čtenáři, dopisovatelé, přispěvatelé, kritici.

Další skautský rok je zas námi a s ním i další ročník Kapitánské pošty. Pro mě to byl první celý rok, kdy jsem se podílela na její tvorbě a řeknu vám upřímně, žádná sranda to není. I když jsem v redakci časopisu už pracovala, KP je úplně jiná záležitost. Nedovedete si představit těch litrů krve a potu, co jsem na ní zanechala, o litrech kapek do očí a hektolitry zeleného čaje, který popíjím, abych mohla psát i dlouho do noci, nemluvě. Snad jste zpozorovali některé změny, o kterých jsem se, možná neohrabaně, ale zato s velkou vervou, pokusila; snad jste KP neodhodili do kouta, „protože v ní není nic zajímavého“; snad je pro vás skutečně opět tím správným zpravodajem; snad už nemáte chuť zrušit její předplatné.

Chtěla bych všem, kteří KP čtou, přispívají do ní svými články a postřehy, nebo ji i kritizují, poděkovat. Poděkovat za trpělivost, kterou s KP a tudíž i se mnou máte; poděkovat za shovívavost, vyskytnou-li se nějaké chyby či dokonce řádi tiskařský šotek; poděkovat za to, že nás vůbec čtete.

Také bych vás ale chtěla o něco poprosit. Do příštího ročníku připravujeme nové rubriky, které chceme zařazovat skutečně pravidelně. Zpracováváme již několik tématických okruhů, ale na vše sami nestačíme. Prosíme vás proto, aby jste zapátrali ve své paměti a napsali nám, která témata vás zajímají a hlavně, do kterých jste schopni i něco přispět a rovnou tak i učinili. Námi připravované pravidelné rubriky jsou následující:

Z táborové kuchyně – pište nápady, jak levně, rychle a dobře uvařit táborové jídlo;

Skříňka nápadů – využití čehokoliv k čemukoliv praktickému;

Šikovné ruce – rukodělné práce pro volný čas i nečas;

Z loďního deníku – čtení na pokračování z plaveb, sjíždění řek, plachtění po moři;

Typy na výlet – typy na jednodenní i vícedenní výlety po vodě i po souši;

Okénko první pomoci – ošetření úrazů a improvizace v přírodě; a

Soudek her – hry na vodě, pod vodu, nad vodou, na souši i ve vzduchu.

Budeme moc rádi, pokud řadu stálých rubrik rozšíříte a pokud budete hojně přispívat do těch připravovaných. Skutečně neumíme čarovat a naše zdroje nejsou nevyčerpatelné, stejně jako starší ročníky Kapitánské pošty.

Těšíme se tedy na další spolupráci a přejeme vám úspěšné zvládnutí táborů, klidnou vodu, dobrý vítr a moře slunných dní.

Za redakci Kapitánské pošty Majda

Třináctka Opařany

Tak jsme tu zas! Již jednou (přesněji v čísle 95/10) jste se v Kapitánské poště mohli dočíst o našem přístavu. Ale protože už uplynula delší doba, opět se vám připomínáme.

Přestože naše sídelní místo je jen nevelkou obcí, můžeme hrdě prohlásit, že jsme druhým největším střediskem v tábořském okrese. Musíme se však přiznat k velmi účinné pomoci okolních sídel, konkrétně Jistebnice, Sepekova, Nadějkova a

Chyšek. Jistebničtí jsou s námi od začátku v roce 1990, začali jako pěší skauti, loni se rozhodli, že obléknou modré košile. Na vodu s námi ale jezdili od počátku. V r. 1997 k nám přišel bratr At-Pui, člen duchovní rady Junáka a založil oddíly v Nadějkově a v Sepekově. Nejde ovšem o oddíly nábožensky homogenní, sdružují všechny děti, které mají zájem. Bratr At-Pui (Tomáš Biňovec) již odešel do Jihlavy, vychoval však své nástupce, kteří mají vůdcovské zkoušky. Oddíly pracují jako pěší. Náš přístav má 185 členů a všechny typy oddílů.

Novodobá historie našeho střediska má svůj počátek roku 1990, skautská tradice však pochází z pražské Třináctky založené roku 1936 skupinou vlčat a skautů, kteří odešli od Foglarovy Dvojky.

Opařanský přístav byl vystaven na jejích základech roku 1968. Běh přístavu nebyl přerušen ani zákazem skautingu roku 1970, dále fungoval na skautských principech zaštitěn pionýrskou skupinou. Více o historii našeho přístavu se můžete dočíst v již zmíněné Kapitánské poště a také v publikaci "Třináctka vzpomíná" (vydané v Praze v r. 1946 k 10. Výročí založení Třináctky) nebo na internetové adrese: trinactka.wz.cz

Třináctka se skládá z oddílů vodních i pěších. Jelikož jsme složeni ze dvou téměř samostatných částí, většinou se příliš nesetkáváme. Výjimkou bývají akce pořádané v Jistebnici na počest sv. Jiřího, patrona skautů a rytířů. Začátek bývá už v pátek, kdy se sjedou skauti, skautky a starší členové našeho střediska, v sobotu pak přijedou světlušky a vlčata. Akce je přístupná i pro rodiče, aby se mohli seznámit s vedoucími i činností oddílů. Večer je možno slibovat u slavnostního ohně. Akce končí v neděli dopoledne.

Každoročně pořádáme letní tábory (Opařany + Jistebnice; Nadějkov + Sepekov). Naše oblíbené tábořiště (teď máme na mysli opařanské a jistebnické) se nalézá nad jezem u mlýna Metel na Nežárce. V posledním desetiletí jsme tábořili také na Hluboké, u Českého Krumlova, na Lipně a u Olešné nedaleko Podolského mostu. Ve druhém týdnu tábora sjíždějí skauti a skautky některou z jihočeských řek - Lužnici, Vltavu nebo Otavu.

Poslední tábor, který byl pořádán pro všechny současně, se konal roku 1998 na Lipně, kde se z nás stali indiáni, vedení moudrým Hiawathou. Od roku 1999 jsme byli kvůli hojně účasti nuceni tábor částečně oddělit. Již jsme vyzkoušeli několik způsobů rozdělení v závislosti na požadavcích táborových programů.

Skautky + skauti - Nejskaut (Byly utvořeny skupiny podle věku, aby soutěžící měli srovnatelné podmínky.); Olympiáda (Soutěž jednotlivců v nejrůznějších dovednostech);

Světlušky - Strašilogická akademie, Nekonečný příběh; Vlčata - Knihy džunglí, Piráti;

Světlušky + vlčata - Hobit (tábořiště celých čtrnáct dní hýřilo barvami pláštů a čepiček našich trpaslíků, občas mezi nás zavítal i Gandalf nebo Bilbo);

Světlušky + skautky - Vysoká škola kouzelnická (vzdělávání v oboru čar a kouzel přineslo až překvapivé uplatnění i v ostatních oblastech);

Vlčata + skauti - Rytíři (tvrdý trénink v umění ovládat meč i jiné dovednosti vyvrcholil úspěšnou porážkou temných vojsk jihu).

V loňském roce naše středisko bylo jedním z pořadatelů setkání jihočeských skautů na Lužniciance.

Sepsaly: Kecka a Magda, 713. oddíl R+R

Foto: Inka

Tábory vodních skautů

Vyvrcholením celoroční práce oddílů jsou bezesporu stálé, putovní a často i kombinované tábory. Při výběru tábořiště se zaměřujeme na místo, kde můžeme provádět a zdokonalovat vodácký výcvik včetně plachtění, které se uplatňuje pomocí pramic P 550, pochopitelně oplachtěných. Není nutné zde upozorňovat, jak má takový stálý tábor vypadat. O výstavbě toho bylo už mnoho napsáno a bylo by to nošení sov do Athén. Především však naše tábory musí být podloženy skautským zákonem a měly by být pokračováním celoroční práce v oddíle.

Putovní tábory jsou dány našimi řekami. Případné zahraniční řeky je nutné předem poznat a tudíž je i zařizování mnohem pracnější. Nesmí se zapomínat, že uspořádáním tábora si vedení bere na sebe dvojnásobnou odpovědnost.

Tábory jsou dobou, kdy je možno s oddílem pracovat intenzivněji a efektivněji a vychovávat členy oddílu ke zvyšování úrovně morálky členů. Uvědomte si tyto nedostatky, zde připomínám ty hlavní:

- 1) Musíte zvedat morálku všech, i nás. Podporujte zvyšování úrovně mravní a citové, podporujte vztahy mezi dětmi i vedoucími, zdůrazňujte funkci posádek a nebraňte jejich programu, naopak jej podporujte. Docílíte tak maximální spolupráce kolektivu posádky včetně pomoci slabším jedincům. Navíc spolupracujte s tábory v okolí, pěstujte společné hry, ať se děti z různých míst mezi sebou poznávají a navazují nová přátelství. Učte děti, v rámci mravní výchovy, morálce, toleranci, vzájemné úctě a omezujte řevnivost, ke které mají děti sklon.
- 2) Díky televizi a počítačům má dnešní mládež pasivní přístup k programu a čeká, co jim vedoucí připraví a vymyslí. Proto volte při přípravě her takové, kde se podporuje iniciativa.
- 3) V dnešní době kladte důraz na šetrnost v celém našem životě. Je nutné obnovit u mládeže pojem šetrnosti, neboť skoro vymizel. Obnovit odpovědnost za majetek nejen vlastní, ale i oddílový a vážít si táborových staveb a výtvorů.
- 4) Uvědomte si, že tábory nám vždy sloužily jako příležitosti pro zvýšení zručnosti při mechanické práci. Je nutné naučit děti zacházet s nástroji a náradím. Dbejte, aby nástroje byly v pořádku, vyhněte se tím zbytečným úrazům.
- 5) Dnes vidíme i úpadek estetického citění. Překleňme tento úpadek a podporujme co nejvíce zpěv na táborech, tvořivost při výtvarných pracích- vyřezávání symbolů posádek či osobních totemů, kreslení panoramatických náčrtků, aktivní vystoupení u táboráků, přičemž nikdy nepřipusťte někdy pronikající nevkus. Dbejte na úpravu tábora, jeho začlenění do krajiny a na vkusné řešení táborových staveb.
- 6) Nezapomeňte na dodržování důslednosti nejen u dětí, ale i u sebe. Sledujte plnění svěřených úkolů a dbejte na jejich řádné dokončování. Zbytečně nenapomínejte členy oddílu a nedělejte z tábora školu. Používejte pasivní cesty jako je bodování a pochvala.
- 7) V rámci ekologie si uvědomte, že naše příroda potřebuje aktivní ochranu a proto nezapomeňte na táborech separovat odpad, používat ekologické mycí prostředky a vejít ve styk s polesnými a hajnými a po dohodě s nimi pomáhejte našim lesům.
- 8) Zařazujte do programu tábora systematickou tělesnou výchovu v přírodě včetně otužování. Nebojte se tělovýchovu zařadit i do her a neprovádějte ji jen v často nepodařených ranních rozvíčkách.

Věřím, že mnohá z Vás cítí totéž, co jsem tu rozvedl. Snažte se využít letní tábor pro zvýšení úrovně vašeho oddílu v rámci táborového programu. Všichni naši kapitáni odvádí obětavou práci při přípravě tábora a při jeho realizaci. Už tím, že vedete oddíly, jste nenahraditelní. Vytrvejte na svých místech a svým úsilím přispějte ke zviditelnění skautů ve společnosti. Musíte být svým oddílům příkladem, buďte obětaví, nesobečtí a vždy veselé myslí.

Pro zpestření programu tábora uvádím několik her, které můžete uplatnit.

Vylodění zboží

Podlounníci se snaží přistát s lodí a ukrýt v jeskyni či jiném místě na břehu. Pobřežní policie jim chce zabránit ve vylodění zboží. Proto vysílají jednotlivé hlídky a jakmile tyto zpozorují, že se podlounníci chystají vylodovat, zavolají své kamarády na pomoc. Strážci pobřeží mohou bránit ve vylodování jen tehdy, jsou-li při vylodování stejně početní nebo je-li jich více než podlounníků. Rozhodne se zápasem o šátky. Komu je šátek vzat z hlavy, vypadá ze zápasu. Napadený se může bránit, ale nesmí si rukou přidržovat šátek. Vezmou-li si dva bezprostředně za sebou šátky, vypadají ze hry oba. Můžeme hrát ve dne i v noci. V noci jsou hráči vybavení svítilnami. Na vodě jsou podlounníci nezranitelní. Je třeba pochytyt všechny podlounníky nebo stanovit čas. Můžeme hrát na řece i na rybníce. Čím více místa, tím více hráčů.

Kdo sebere víc?

Na ohraničeném úseku, nedaleko břehu, položí vedoucí na dno 10-12 předmětů – kamenů nebo hůlek, které jsou zatíženy. Hráči se postaví do řady podél břehu. Na znamení vedoucího skočí do vody, podle hloubky vody se buď pro předměty jen shýbají, nebo se potápějí. Každý se snaží najít co nejvíce předmětů. Družstvo, které sebere větší množství, vyhrává. Mohou být též určeni nejhbitější hráči.

Vytáhni kolík!

Tato hra je obměnou předcházející. Na mělčině se do písčitého dna zatluče 8-12 dobře viditelných, ne špičatých kolíků. Hráči se po řadě potápějí a snaží se kolíky vytáhnout. Vyhrává ten, kdo jich při jednom pokusu vytáhne nejvíce. Vytáhnuté kolíky se vrátí na původní místo a pal se potápějí další.

Závod míčů

Na břehu se postaví dva kolíky (praporky) ve vzdálenosti 20-30 m od sebe. Dva hráči se postaví do vody proti jednomu kolíku a každý z nich má míč. Na znamení vedoucího, který stojí na břehu, plavou hráči ke druhému kolíku, postrkující hlavou před sebou míč. Vítězí ten, jehož míč dříve projde vzdálenost určenou dvěma kolíky na břehu.

Přetahovaná lanem

Pro tuto hru se volí místo, kde voda dosahuje asi ke kolenům nebo po pás. Hra se provádí stejně jako na suchu. Je ji možno hrát i bez lana. V tom případě účastníci každého družstva utvoří řetěz a drží se před sebou stojících hráčů.

„Jezdci“

hraje se na mělčině. Hráči se rozdělí na dvě družstva, každé družstvo se rozdělí na „koně“ a „jezdce“. „Jezdci“ sedí na zádech „koní“. Na znamení velitele se snaží „jezdci“ jednoho družstva „jezdce“ družstva druhého shodit do vody. „Jezdec“, který spadl do vody, vypadá ze hry. Vítězí družstvo, kterému zbylou neshození „jezdci“.

Přeskoky

Hrají dvě družstva po 6-8 hráčích. Hraje se ve vodě dosahující po pás. Družstva se postaví do zástupu, vzdálenost mezi jednotlivými hráči je 3-5 metrů. Na povel „Vpřed“ poslední v zástupu přes předního roznožmo přeskochí a následujícího podplave) hráči musí stát rozkročení). Totéž opakují ostatní hráči, ten, kdo se první vystřídá, vyhrává. Ještě lze počítat množství přemístěných hráčů za určitou dobu.

Slepý kormidelník

Potřeby: pramice, posádka, několik šátků, vytyčená bezpečná trasa. Při této hře se snažíme zjistit, je-li levý háček schopen dávat přesné a jasné informace o dění před přídi lodě svému kormidelníkovi. Během jízdy kormidelník náhle oslepne a je nucen řídit loď pouze podle instrukcí levého háčka. Ostatní členové posádky mlčí. Úlohy lze také obrátit. Posádka oslepne (pomocí šátků) a kormidelník musí dávat přesné povely, aby loď projela bezpečně trasu. Doporučujeme začínat na klidné vodě a vybojkované trase. Peřeje nižšího stupně obtížnosti jsou už pro skutečně sebranou posádku.

Solná stezka

Tuto hru začínáme na suchu. Každá posádka si vyrobí vor pouze z přírodních materiálů a misku nebo jinou nádobu z pálené hlíny, ve které bude nutno přepravit určité množství soli. Pak následuje druhá fáze hry. V solivaru se nakoupí suchá sůl volně sypaná do misky. Člen posádky přenesou po „neschůdné“ stezce sůl do přístavu, kde kotví vor. Nádoba se umístí na vor a ten se musí přeplavit přes zátoku, řeku, či po proudu potoka. Vor se musí postrkovat! Vítězí ten, kdo dopraví do cíle větší množství suché soli.

Za cizím míčem

Dva hráči se postaví na břehu k okraji vody s míči nebo špalky. Na znamení rozhodčího hodí každý svůj míč co nejdále. Pak skočí do vody a snaží se co nejrychleji dostat protihráčův míč na břeh. Vyhrává ten, kdo stojí první na břehu i s míčem.

Chyt' míč!

Hráči stojí na břehu v jedné řadě. Rozhodčí hodí bez upozornění míč do vody, tak 20-25 m daleko. Hráči skočí do vody a vyhrává ten, kdo se první zmocní míče. Hra se může ztížit tím, že míč musí být dopraven na břeh.

Na závěr ještě připomínám úctu ke státní vlajce i k vlajkám ostatním. Naše oddíly staví na tábořích vlajkové stožáry s příčným břevnem, čnělkou a šikmým ráhnem. Prostor stožáru je „tabu“, kam mohou vstoupit jen členové vlajkové čety. Státní vlajka má své čestné místo na šikmém ráhnu a žádná jiná vlajka se na ráhno nesmí vyvěsit. Na vrchol čnělky se vyvěšuje vlajka oddílu eventuelně přístavu. Na levém rameni se vyvěšují vlajky služební a hodnostní. Na pravém rameni se vyvěšují vlajky mezinárodního vlajkového kódu s eventuelní zprávou pro tábor, vlajky mužstev a při celopřístavním táboře vlajky oddílů. Vztyčování se provádí při ranním nástupu v 8:00 hodin a spouštění při západu slunce od 20:00 do 20:30 hodin. Vlajky vztyčují členové vlajkové čety. Státní vlajku nesou vždy čtyři, modrým klínem vpřed a bílou částí vpravo při pohledu shora. Další členové čety nesou ostatní vlajky dle hodností a nakonec vlajku kódu. Na povel „vlajky vztyč“ se vytahuje nejdříve vlajka státní a postupně se dostávají do pohybu další vlajky podle důležitosti a hodnosti. Státní vlajka musí být dotažena na ráhno jako první před ostatními, které mohou být v pohybu. Vlajky musí být na stožár vytaženy rychle. Při spouštění je postup opačný. Nejdříve jdou dolů vlajky služební, oddílové, pak přístavní a kód. Když jsou v půli cesty, začíná se spouštět státní vlajka. Spouští se pomalu a jako poslední. Při silném dešti, bouři nebo vichru vlajky spustí táborová služba. Při návštěvě převezme vlajková četa vlajku hosta a provede se nástup jako ke spuštění. Vlajku upevní na lanko na levém rameni příčného břevna, spustí všechny vlajky, kromě státní, na půl žerdi a až k nim vystoupí hostova vlajka, vytáhnou se všechny na původní místa. Nemá-li host vlajku, provede se pozdrav stejným způsobem, vlajky se spustí do půl žerdi, opět mimo vlajku státní, chvíli počkáme a pak a pak je opět vytáhneme na původní místa. Přes noc nezůstává na stožáru žádná vlajka. Státní vlajka musí být vždy největší.

Končím přáním, aby se letošní tábory vydařily a u putovních táborů aby bylo dost vody pod kýlem. Doufám, že v příštím skautském roce se bude na letošní tábory vzpomínat jen s dobrým pocitem, že se nám to povedlo.

A proto vítr do plachet a sílu do pádel přeje

DĚTSKÝ DEN NA PŘEHRADĚ

Ve stínu oficiálně pořádané Bambiriády v Liberci se mohl zdát Dětský den na přehradě organizovaný 24. května 2003 přístavy vodních skautů Maják a Flotila Liberec pro všechny příchozí děti. Přesto se téměř dvě stovky dětí ve věku od dvou do patnácti let zúčastnily šestnácti soutěžních disciplín rozmístěných mezi hrází a pláží Harcovské přehrady.

Ti nejmenší se potýkali s nošením míčku na lžici, skládáním puzzle a pochodem poslepu koslem provázku mezi stromy, starší si vyzkoušeli jízdu na pramici, hod míčkem do Balúovy otevřené papuly, pochod na dřevěných špalcích a rybolov plovoucích lahví. Nejstarší si mohli zastřílet ze vzduchovky, vyzkoušet číselnou kimovku v terénu, prolézat lanovým pavoukem a zkusit hod záchranným kruhem. Anebo úplně jinak, protože disciplíny si volil každý podle svého zájmu. Nakonec se stejně většina příchozích zúčastnila všeho. A po nějaké době váhání si každý chtěl vyzkoušet i to nejnáročnější –

slaňování hráze a opičí visutou dráhu nad vodou. Pod hrází se nikdo nepotloukl, na opičí dráze se vymáchal kdekdo. Ať, slunce svítilo a voda zas tak moc mokrá nebyla.

Kromě sladkých drobností byla každému odměnou radost z pohybu, soutěžení a dobré nálady. Ostatně se svými předškolními synky se toho všeho zúčastnil i pan hrázný.

Vezír

Výsledková listina 21. ročníku KOTORSKÉHO ZÁVODU

Kategorie	Čas	Posádka	Startovní číslo		
OPEN	0:20:35	Oldskauti Liberec	18	Šroub	Zip, Kvítko, Pompo, Oliíy
OPEN	0:24:42	Maják	12	Šahanka	Neruš, Habr, Kosák, Viki
OPEN	0:29:26	Maják	11	Žížala	Klára, Klokan, Vrtule, Křeček
Rangers	0:26:15	Rangers - Fram	10	Pampeliška	Copánek, Rolnička, Krupička, Pavouček
Skauti	0:27:31	31. oddíl Flotila	16	Oříšek	Rorim, Cynamon, Sólista, Tučňák
Skautky	0:27:15	Skautky - FRAM	9	Beruška	Veverka, Kuky, Kloky, Popelka
Skautky	0:32:14	Skautky - FRAM	8	Petra	Pastelka, Jessie, Kulíšek, Martina
Skautky	0:36:26	Skautky - Jablonec	3	Kejchal	Alča, Chrostík, Mája, Andy
Skautky	0:38:54	10. oddíl	4	Křeček	Meruňka, Ivoň, Bažinka, Špageta
Vlčata	0:18:42	31. oddíl Flotila	13	Kvítko	Piškot, Aleš, Question, Medvěd
Vlčata	0:20:23	30. smečka Flotila	15	Azimut	Hřebík, Matěj, Žito, Nikolas
Vlčata	0:21:28	30. smečka Flotila	14	Meruňka	Mník, Tomáš, Ondra, Jirka
Vlčata	0:23:50	Mix Maják a Křišťál	17	Žížala	Zuzka, Ham, Tom, Hvězdář
Vlčata	0:27:12	4. oddíl vlčata Ledňáčci	7	Mao	Ali, Panda, Hvězdář, Tom
Vlčata	0:32:00	10. oddíl	2	Habr	Honzík, Kecal, Fanda, Kačka
Žabičky	0:24:23	10. oddíl	5	Riša	Sluníčko, Čip, Sára, Pišťalka
Žabičky	0:28:49	10. oddíl	1	Viki	Soptík, Bimbo, Terka, Drobek

Projekt "Od barevných víček ke koutkům pro děti" Zpráva TDC Junáka

Milí víčkaři a ostatní, kteří se o projekt zajímáte, věnujte prosím následujícím řádkům pozornost, rádi bychom Vám vysvětlili, jaká je jeho situace a jaká bude jeho budoucnost.

Po jednání s firmou Transform a dalšími subjekty z oblasti odpadové politiky státu v několika posledních měsících jsme se rozhodli ke konci června 2003 projekt ukončit. Důvody, které nás k tomu vedly, jsou následující:

Firma Transform ve spolupráci již nechce dále pokračovat. Náklady s tím spojené jsou pro ni příliš vysoké a také efekt celého projektu se za dobu jeho existence snížil.

V roce 2002 vešel v platnost nový zákon o odpadech, který ukládá za povinnost obcím i podnikům třídít odpad, resp. odvést do recyklačního systému určité procento svého odpadu. Pro recyklační firmy jako je Transform se tedy víčka od PET-lahví stávají pouze zlomkem z celkového množství recyklovaného materiálu a je pro ně zbytečné financovat jejich svoz z celé republiky. Navíc měst, která mají sběrné dvory s tříděným odpadem, stále přibývá a opět tak roste možnost, jak materiál zrecyklovat, aniž by se musel svážet na jedno centrální místo v republice. Mnozí z Vás mají v klubovnách nasbíráno nyní velké množství víček, protože začátkem roku jsme přislíbili, že projekt bude pokračovat.

Nechceme, aby píle dětí či Vás byla marná, a proto jsme s firmou Transform dohodli následující postup. Nasbíraná víčka odevzdáme ve sběrných dvorech v místě vašeho působení. Čestným prohlášením nebo potvrzením ze sběrného dvora prokážeme, že jsme víčka předali k recyklaci, a na tomto základě nám Transform věnuje materiál na další hřiště. Víčka se tak sice nedostanou přímo do této firmy, ale budou zrecyklovány a znovu použity, což je cílem naším i Transformu.

Postup by tedy měl být následující. Vyhledejte ve vašem městě sběrný dvůr. Jeho zřizovatelem je Městský úřad, informace o něm byste tedy měli najít na městských webových stránkách, případně Vám je podají přímo na Městském úřadě. Poté do sběrného dvora nejlépe předem zavolejte, vysvětlete, kdo jste a s čím se na ně obracíte. Může nastat několik možností. I přesto, že víčka neodevzdáváte jako fyzická osoba (ta za svoz tříděného odpadu do dvora neplatí) ale jako organizace (které naopak platí), budou vzhledem k charakteru našeho projektu vstřícní, za odběr víček nebudou nic chtít a dostanete potvrzení na odevzdanou váhu víček. Je ovšem možné, že za odevzdání víček budete muset platit (cca 2,- Kč za 1 kg). V takovém případě nám, prosím, pošlete na adresu TDC pošlete paragon spolu s číslem Vašeho účtu a my Vám jej proplatíme.

Pokud byste se zajištěním odvozu víček do sběrného dvora měli velké potíže, nabízneme Vám možnost zajistit jej. V takovém případě nám dejte vědět buď e-mailem na vicka@skaut.cz nebo na tel. 234 621 295, abychom se dohodli.

Záleží na Vás, jestli se rozhodnete sběr víček ukončit ihned, nebo jej budete postupně utlumovat a skončíte až v závěru školního roku. Druhou variantu pravděpodobně zvolí ti, kteří sbírají společně se školami či širokou veřejností. V takovém případě Vám samozřejmě dále budeme posílat pytle na víčka, bude-li třeba. Ať se rozhodnete jakkoliv, až projekt ukončíte, prosím, zašlete na adresu TDC (Senovážné náměstí 24, 116 47 Praha 1) potvrzení o svozu víček do sběrného dvora popř. Vaše čestné prohlášení o odevzdání s udáním přibližné váhy víček, pokud Vám potvrzení nevydají. Tímto se pak budeme prokazovat u Transformu při odběru materiálu.

Nejzažší termín pro poslání těchto potvrzení je **10. července 2003**. Do stejného termínu nám také dejte vědět, pokud máte zájem stavět hřiště v některém z dětských zařízení u Vás.

Omlouváme se za obtíže, které Vám pravděpodobně zmíněné změny přinesly. I přes ukončení projektu je jisté, že díky Vám mohla v několika zařízeních k radosti dětí vyrůst hřiště a další se během jara a podzimu ještě postaví. Informace o nich i nadále budete nacházet v našich časopisech. Jsme velmi rádi, že jste této věci přispěli svou pílí a děkujeme za ni.

Nutno dodat, že Junák se v budoucnu dále chystá zapojovat do ekologické výchovy a třídění odpadů formou celostátního projektu. Již nyní hledáme nové možnosti a jakmile bude projekt na světě, včas se o něm dozvíte.

Tiskové a distribuční centrum Junáka

SLEZSKÝ ČEKATELSKÝ LESNÍ KURS VODNÝCH SKAUTŮ

Se uskuteční v době od 15. 8. (zahájení kursu) do 23. 8. 2003 u vodního díla Slezská Harta u obce Roudno. Ještě je několik volných míst.

Všichni přihlášení dostanou domů do konce června písemné bližší informace včetně mapky a spoju do Roudna.

Dobrý vítr do plachet
a dost vody pod kýlem.

Jan Píšala – Hogan
Tel.: 602 123 759

Zpráva o stavu Unie 2002

Kapitanát vodních skautů

(Text předložený Výkonné radě a Náčelnictvu Junáka)

Hlavní kapitanát vodních skautů pracoval ve složení:

Hlavní kapitán	Vladimír Cvrček – Vezír
Zástupce hlavního kapitána	Jana Hlásná – Pišta
Přístavný – výchovný zpravodaj	Milan Zeibert – Ježek
Přístavná – výchovná zpravodajka	Radka Valešová – Raduš
Přístavný – organizační zpravodaj	Prokop Jícha – Sam
Přístavný – hospodář	Pavel Česák

Na srazu kapitánů a kapitánek (nově: kapitanátu vodních skautů) 9. – 11. 11. 2001 byla upravena struktura komisí a sekcí:

Výchovná komise – garanti výchovni zpravodajové
sekce pro výchovu vlčat, světlušek, skautů a skautek
sekce pro výchovu dospělých, roverů a rangers

Technická komise – garant hospodář HKVS
sekce lodní
sekce materiálová

Programová komise - garant organizační zpravodaj HKVS
sekce pro závody
sekce koordinační

Informační komise – garant hlavní kapitán a zástupkyně
sekce zahraniční
sekce Kapitánská pošta
sekce pro spolupráci s dalšími skauty

Vedoucí jednotlivých sekcí jsou jmenovanými členy HKVS

V krajích, kde jsou oddíly a přístavy vodních skautů, byli zvoleni krajsí kapitáni (komodoři)

Středočeský	Ivan Vokřál – Bimbo
Praha	Jaroslav Veit – Guma
Jihočeský	Josef Kříž – Tip, později zvolen Martin Chlad – Flint
Západočeská	Karel Křepinský – Pinda
Karlovarský	Radek Forman – Mikki (později se sloučil s plzeňským kapitanátem)
Ústecký	Karel Malina – Ikki
Liberecký	Antonín Wiener – Mao
Královéhradecký	Zdeněk Svoboda – Bagheera
Pardubický	Jaroslav Vondra – Děda
Vysočina	Ivo Zita, později zvolen Miroslav Holenda – Thor
Zlínský	Zdeněk Vopička – Vulkán
Moravskoslezský	Stanislav Holec – Sten

Krajsí kapitáni jsou rovněž členy HKVS

HKVS pověřil krajské kapitány (komodory) úkoly informačních toků a postupně na ně delegoval pravomoci pořádání kurzů vodáckého minima Kapka, kormidelnických kurzů, kapitánských zkoušek, návrhů vyznamenání, krajských setkání a závodů typu Mattoni Cup, přebory v kanoistice, Kotorský závod, Kolínská pádla, atd.

Jako celostátní akce byly určeny SKAPA (závody pramic), SKARE (závody plachetnic) a závod Přes tři jezy.

Byla vytvořena definitivní koncepce čtvrtého setkání vodních skautů NAVIGAMUS 2003 jako výročí bitvy Japonců a USA o Guadalcanal. Přístavy a oddíly byly rozděleny na Japonce (západní část ČR) a USA (východní část ČR).

Vedoucí organizační skupiny Navigamus byl jmenován br. Bimbo a Sam, programové br. Vezír, hospodářské br. Sluně, velitelé soutěžících mužstev byli zvoleni za US NAVY br. Vulkán jako admirál Ch. W. Nimitz, za císařské loďstvo br. Myšák jako admirál Jamamoto.

V souvislosti se změnou struktury ústředních orgánů Junáka byl podán (a Náčelnictvem Junáka přijat) nový statut Kapitanátu vodních skautů (HKVS je jeho radou), návrh jednacího řádu přístavů vodních skautů, statuty vyznamenání vodních skautů (Řád stříbrného bobra a Medaile Bronzový bobra). V této souvislosti byl zvolen Sbor nositelů Řádu stříbrného bobra a jeho seniorem br. Jack. Medaile bronzového bobra byla zadána výtvarně i zpracovatelsky Střední umělecko průmyslové škole a VOŠ Jablonec nad Nisou.

HKVS se začal častěji scházet jako rozšířený o komodory a tím lépe využívat základny Tortuga. Dvakrát ročně je toto setkání rozšířeno o účast členů Sdružení hlavní přístav a jednou ročně o sbor nositelů Řádu stříbrného bobra.

Jarní sraz KVS se konal 19. – 21.4. 2002 a zabýval se přípravou Navigamu a skautského vzdělávání vodních skautů. Ze čtyř plánovaných lesních kurzů se nakonec uskutečnily tři: motivační LK Emanie na Stvořidlech se 17 frekventanty a 7 instruktory, čekatelský LK Námoňní akademie v Žerčicích s 21 frekventanty (kadety), 7 elévy (bocmany), 5 instruktory a 3 lektory (důstojníky), čekatelský LK S hrochem kolem světa na Seči s 21 frekventantky, 8 instruktory a 6 lektory. Kromě toho je každý sraz KVS koncipován jako vzdělávací seminář (kupř. s Vodní záchrannou službou).

Pro jednání s OVČINem byla Kapka definována jako nepovinný doplněk vůdcovské zkoušky.

KVS a jeho komise se podílely na vydání druhého vydání Loďní knížky pro vlčata a žabičky, propagační brožury vodních skautů, propagačních materiálů Navigamu ve spolupráci s Tiskárnou Ralsko a přípravě adresáře VS a slovníčku VS. Redakce Kapitánské pošty provedla malý průzkum a upravila některé rubriky. Zintenzivnila práce na webových stránkách KVS a byly vřazeny pod Skautskou křižovatku Junáka.

Při registraci roku 2002 bylo evidováno 170 oddílů vodních skautů Junáka sdružených do 40 přístavů nebo pracujících ve smíšených střediscích.

Stínem registraci 2002 je odchod karlovarského střediska Lilie z Junáka včetně oddílů vodních skautů býv. střediska Orion, stejně tak nepřijemné dohady přístavů Ostravy, které HKVS řešil mj. i oficiální podporou závěrů RSRJ. Naopak je potěšující registrace nově vzniklého přístavu VS ve Znojmě.

Velké povodně léta 2002 prověřily zdatnost vodních skautů. Výzva hlavního kapitána vodním skautům, aby se dali k dispozici krizovým štábům zastihla jednotlivce, oddíly, přístavy často už v akci. Velmi se vyznamenali skauti kupř. Plzně, Prahy a zejména Neratovic. Lesní kurzy se podílely záchranou okolních táborů (Emanie), přerušením akcí a odjezdem do postižené oblasti (Námoňní akademie) a peněžní sbírkou (Hroch). Tradiční pražský závod Přes tři jezy (už v minulosti se jely dva nebo jen jeden jez) bylo nutno přeložit na Sázavu.

Podzimní sraz KVS ve dnech 18. – 20. 0. 2002 byl ve znamení hodnocení této činnosti a přípravy vodních skautů na případnou další pomoc. Jako bezprostřední reakci na aktivitu při povodních vydal HKVS děkovný list *Za splnění skautského hesla a slibu* 149 vodním skautům a stopadesátý neznámému skautovi, protože si je vědom, že zdaleka o všech neví.

Závěr roku 2002 byl opět ve znamení příprav na Navigamus 2003. Sborem nositelů ŘSB bylo rozhodnuto udělit na N2003 šest těchto nejvyšších vyznamenání za rok 2002, další pak za rok 2003.

Celkově byl rok 2002 pro KVS rokem postupně uplatňovaných změn vyplývajících z nového uspořádání ústředních orgánů Junáka i praxe zvyšování pravomocí krajských kapitánů a jejich sněmů. Příkladem kontinuity je návrh postupné přeměny SHP na dílčí kluby SHP na úrovni kruhů přátel Junáka a navrhované změny volebního řádu a revizního řádu KVS k projednání jarním srazem KVS 2003.

Praha – Liberec – Rybitví 13. 4. 2003

Vladimír Cvrček – Vezír, hlavní kapitán

SERIÁL NA POKRAČOVÁNÍ

Amerika

aneb úryvky z cestovního deníku

PŘÍBĚH ŠESTÝ

Neobvyklé stolování, aneb všeho hojnost

U oběda jsme my, cizinci, na sebe nevěřicně koukali a vůbec nevěděli, co se děje. Parta kolegů najednou začala tančovat, řvát jak o život a holky od vedlejšího stolu je přerývaly. Vše se samozřejmě odehrávalo formou námi neznámých vymyšlených amerických písní o táboře. Museli jsme se je naučit, neboť po příjezdu děti se zpívaly asi dvacet minut před každým jídlem, u jídla a po něm. Mohly se používat pouze ruce k rytmu a sborový zpěv. Podle toho, jak byla družina hlučná, v takovém pořadí nám umožnili vstup do jídelny. Když nás nebylo vůbec slyšet, šli jsme jíst, samozřejmě, až na konec. Účel zpěvu byl prostý. Měl sjednotit celou družinu v jeden kolektiv včetně dětí.

Postupem času hlučné zpívání přestává bavit a začínalo nám vadit. Pořád dokola těch samých patnáct písniček, které se každý den nejméně třikrát opakovaly. I klidnému, pokornému člověku to muselo nutně jít na nervy. Děti z počátku hulákaly z plných plic, a tak žádné stolování neproběhlo normálně. Pomalu jsme se stávali vůči řevu apatickými, neboť nic jiného nám nezbyvalo. Stalo se dokonce, že za nezpívání byli někteří z nás na poradách kritizováni. V průběhu dvou měsíců si na neklid u jídla zvyknete tak, že vám přijde o volných dnech nezvyk jíst v tichu. Možná, že se to zdá snesitelné, ale

zkuste si, pravidelně jeden či dva měsíce, poslouchat kazetu s písničkami při každém času jídla neustále dokola. Zjistíte sami, jak vám to bude nepříjemné, zvláště pak, když hladinu decibelů zvýšíte.

Americké tábory vypadají poněkud jinak než naše. To se projevilo i v kultuře stolování. Na stoly musí vedoucí donést jídlo v mísách, hrncích a obsluhuje nenasyté děti. Každý, i vedoucí, si nechá naložit na talíř kolik chce, jak je mu líbo. Bohužel, u jídla bylo málo místa na sezení, takže většina dospělých celou dobu stolování stála po celé dva měsíce a jedla jako v „bufetu“. Další rozdíl jsem spatřil ve zbytcích. V českém táboře si dítě vždy

řekne, kolik sní. Když se stane, že pokrm nezkonsumuje, může být lehce pokáráno. V USA se na množství vůbec nehledí. Vždyť dokonce vyhazují plné talíře i vedoucí!!! Nebo sní jen to nejchutnější a zbytek padá do koše. Ničeho nemají nedostatek. Na táboře se můžete naučit dokonce jíst pouze maso bez jakékoliv přílohy a chleba. Někteří Američané se hodně a někdy až nezdravě přejídají. Pozitivní byla však na stolech všudypřítomná zelenina a ovoce. Bohužel, nechutnala jak ta naše. Jahody jsou sice krásné, veliké na pohled, ale bez chuti. Hrozny vína mají dokonce vyšlechtěné, aby neobsahovaly ani jedno zrníčko. Účelem může být obelstít nákup zákazníka v obchodě podle velikosti a tvarů. Gallonová plechovka s nápisem čistě přírodní džus není zas tak přírodní, neboť malý nápis vás upozorní, že obsahuje přidávaný vitamín C. Avšak každý si opět může vybrat podle své chuti. Na tom české tábory šetří.

I způsob jídelního aktu působí nezvykle. Nikdo nikoho nenapomíná, když něco rozlije, nebo se válí po stole jídlo. Vše se jednoduše po jídle smete ze stolu do kontejneru, který každé ráno vyváží popeláři. Do černých igelitových pytlů se házely dokonce i nepoužité plastové příbory a kelímky, které zbyly na stole.

Také vše co se nesnědlo, vyhodili. Takové bylo pravidlo našeho amerického tábora. I jídlo, které se nachází v hrncích na stole, kuchaři vyškrabovali do kontejneru. Co opustí kuchyni přes výdejní okénko, nesmí zpět do kuchyně (týkalo se to i trvanlivého pečiva, bílého chleba, který byl zabalen v igelitu, chipsů, marmelády, salátů, balené hořčice, kečupu, zbytků

mléka v krabicích...). Stala se mi dokonce příhoda, kdy jsem s ostychem zaváhal a nestihl jsem zachytit stehno kuřete a šunku na stole. Už jsem se jí nenajedl. Před mýma očima vše mizelo v obrovském černém pytli na odpadky.

Naproti tomu jakoby se zde, oproti našim zvykům, vyměnil oběd s večeří. Ta znamená nejspíš pro Američany hlavní jídlo a je mnohem vydatnější. Naprosto nám chyběly v poledne polévky. Bílý, sladký, toastový chléb máte ke každému pokrmu neustále na stole, takže se jím můžete v krajním případě zasytit. Snídaně se den ode dne nelišila. Stále se servíroval onen bílý chléb, který si, každý sám, obložil sýrem, opékanou šunkou, omeletou, potřel máslem, marmeládou, javorovým sirupem a dalšími potravinami. Dětem nejvíce chutnaly různé druhy cornfleků s mlékem a kombinace marmelády s arašídovou pomazánkou na bílém chlebu. Ranního ovoce si mnoho nevšímalý. Čaj a kávu mohli pít pouze vedoucí a děti popíjely džusy, mléko a obyčejnou vodu během dne kvůli dehydrataci. K obědu si malí nezbedové oblíbili pochoutky jako steaky s chipsovou přílohou, hamburgery, hot dogy, dva toastové chleby zapečené se sýrem a další nezdravá jídla. Večeře však byly povětšinou chutné, podobné evropskému jídelníčku – maso, příloha, spousta zeleniny a salátů. Kuriozitou pro nás byly kuřecí stehna na sladko, nebo již zmiňované toasty s bramborovým salátem. S kořením se vůbec nešetřilo, a proto vše chutnalo nepříjemně překořeněně. Přepeřená bramborová kaše s kusy pepře nám také moc nechutnala, ale člověk si zvykne na cokoliv.

Ze všeho nejvíce mě překvapilo a zděsilo plýtvání potravinami. V těchto případech je ekonomická šetrnost pro Američany velkou neznámou. Současně jsem si uvědomil, že se nacházíme v nejchudším táboře v USA, ač užíváme nadstandard českých táborů - jídla co hrdlo ráčí, přístroj na pět druhů džusů, mléka v neomezeném množství pro každého v lednici a kávovary pro vedení. Proto jsem si v tu chvíli nedokázal představit ten nejbohatší tábor.

Po skončení tábora jsme zbytek pobytu ve státech živili sami. Ceny mě nemile překvapovaly, neboť nebyly zrovna nízké. Kdybychom měli vše přepočítávat na koruny, tak bychom umřeli hladu. Klasický toastový chléb stál dolar, průměrná konzerva dva až tři USD, hamburger

v restauraci 3,5 USD, jogurty jsme běžně kupovali za dolar. Nejdražší byla uzenina, maso, sýry, ovoce a zelenina. Dostal jsem obrovskou chuť na točený salám. I přes vysokou sumu jsem ho zakoupil a pak jej opékal nad ohněm. Chutnal neuvěřitelně slane, kořeněně a ještě nikdy jsem neviděl tolik kapajícího tuku do plamenů. Na průměrné denní jídlo vám v Americe stačí deset dolarů. Nejen, že zaženete pocit hladu, ale ani nemáte omezený jídelníček z nejlavnějších potravin.

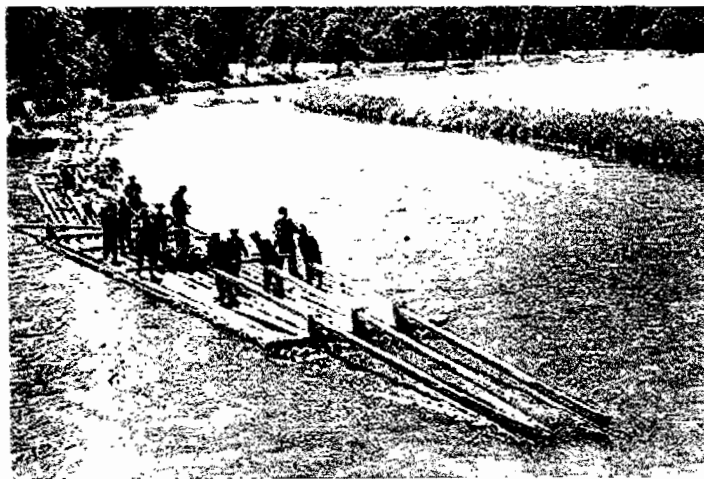

Tomáš Kotrba, Třebíč

Komentáře k fotografiím:

- 1/ Přišel i Santa, aneb plné stoly při táborových Vánocích v létě...
- 2/ Zástupy netrpělivých strážníků

Muzeum Podskalí opět otevřeno

Na středu 18. 6. 2003 se chystá slavnostní otevření muzea Podskalí ve vítoňské Celnici. Obnovenou a rozšířenou expozici o zaniklé vorašské čtvrti si zájemci mohou prohlédnout, a ještě se dobře pobavit, při „Podskalském odpolední“, které spolek Vltavan připravuje na sobotu 21. června. Kromě návštěvy výstavy se chystá bohatý program, např. projížďka kolesovým parníkem Vltava nebo autogramiáda knihy „Hospoda není holubník“ od Zdeňka Breziny. K dobré pohodě bude hrát kapela Vltavanka. Každý, kdo by chtěl ke zdárnému průběhu podskalského odpoledne přispět nějakým dobrým nápadem, nechť kontaktuje Karla Novotného na tel.: 737 444 500 nebo 284 688 888.

VÝSLEDKOVÁ LISTINA SKARE 2003

Závod:		Mistrovství VS		Kategorie:		W	
Plachetní číslo	Jméno lodi	Přístav	1. rozjíždka	Celkem bodů	Celkové pořadí		
34	Kačka	4. Praha	1	1	1		
23	Jurka	Pardubice	2	2	2		
14	Racek	4. Praha	3	3	3		

Závod:		Mistrovství VS		Kategorie:		O	
Plachetní číslo	Jméno lodi	Přístav	1. rozjíždka	Celkem bodů	Celkové pořadí		
6 084	Foxi	Kondor Praha	1	1	1		
6 597	Rybáček	Kondor	2	2	2		

Závod:		Mistrovství VS				S	
Plachetní číslo	Jméno lodi	Přístav	1. rozjíždka	2. rozjíždka	3. rozjíždka	Celkem bodů	Celkové pořadí
34	Kačka	4. Praha	4	2	1	7	1
16	Rak	Jablonec	1	4	2	7	2
17	Rejnok	Jablonec	5	1	3	9	3
18	A-hop	4. Praha	3	13	4	20	4
25	Vydří stopa	V. Mýto	2	13	13	28	5
44	Albatros	4. Praha	13	3	13	29	6
23	Jurka	Pardubice	13	13	5	31	7
14	Racek	4. Praha	13	5	13	31	8
24	Delvaň	Pardubice	13	13	6	32	9
26	Viking	Liběchov	13	13	7	33	10
55	Pirát	V. Mýto	13	13	13	39	11-13
9	Galeona	Golden Hind	13	13	13	39	11-13
68	Galéra	Golden Hind	13	13	13	39	11-13

Závod:		Mistrovství VS		Kategorie:		R	
Plachetní číslo	Jméno lodi	Přístav	1. rozjíždka	2. rozjíždka	Celkem bodů	Celkové pořadí	
16	Rak	Jablonec	1	1	2	1	
23	Jurka	Pardubice	2	2	4	2	
41	Toledo	Pardubice	3	3	6	3	
55	Pirát	V. Mýto	6	5	11	4	
17	Rejnok	Jablonec	10	4	14	5	
44	Albatros	4. Praha	4	10	14	6	
24	Delvaň	Pardubice	5	10	15	7	
14	Racek	4. Praha	10	6	16	8	
34	Kačka	4. Praha	10	7	17	9	
68	Galéra	Golden Hind	10	10	20	10	
9	Galeona	Golden Hind	12	12	24	11-12	
25	Vydří stopa	V. Mýto	12	12	24	11-12	

Výsledková listina Modré stuhy

Závod:		Modrá stuha		Kategorie:	
Plachetní číslo	Jméno lodi	Přístav	lodní třída	pořadí v cíli	Redukované pořadí
6 084	Foxi	Kondor	C	1	MS
41	Toledo	Pardubice	P 5.12	2	1
16	Rak	Jablonec	P 5.7	3	2
9	Galeona	Golden Hind	P 5.12	4	3
	Cihla	Jablonec	Vr	5	4
6 597	Rybáček	Kondor	C	6	MS
44	Albatros	4. Praha	P 5.7	7	5
18	A-hop	Jablonec	P 5.7	8	6
55	Pirát	Vysoké Mýto	P 5.7	9	7
CZ 53	Mobby Dick	Pardubice	FD	10	8
24	Delvaň	Pardubice	P 5.7	11	9
34	Kačka	4. Praha	P 5.7	12	10
14	Racek	Eskadra Ostrava	P 5.7	13	11
26	Viking	Liběchov	P 5.7	14	12
23	Jurka	Pardubice	P 5.7	15	13
17	Rejnok	Jablonec	P 5.7	16	14
25	Vydří stopa	Vysoké Mýto	P 5.7	17	15

Pozn. – MS – mimo soutěž – loď není v majetku org. jednotky Junáka ani příslušníka Junáka

Pozn. - při rovnosti bodů se nejdříve škrtá nejhorší výsledek, pokud je i nadále součet bodů shodný, potom se bere v úvahu výsledek v poslední jízdě, ve které je rozdílný (např. v kat. R 5. a 6. místo - ve druhé rozjížděce byla loď 17 lepší a tak dosáhla lepšího umístění).

Bude nová lodní třída?

Letošní SKARE se po roční přestávce uskutečnilo opět na Seči. Jelikož jsme původně mysleli, že SKARE nebude kvůli Navigamu a pak si to zase rozmysleli, museli jsme uspořádat letošní SKARE zcela bez dotací. Jak se ukázalo, účast tím sice byla poněkud snížena, ale zdaleka nelze říci, že by byla malá. Na startu se objevily lodě přihlášené přístavy z Pardubic, Vysokého Mýta, 4. přístavu Praha, Jablonce nad Nisou, Liběchova, Golden Hind ze Vsetína a Eskadry Ostrava a hostě z Kondoru Praha.

Organizace probíhala velice podobně jako v minulých letech - jídlo zajišťoval přístav Pardubice za pomoci svých oldskautů, ubytování bylo z části v chatě, zčásti ve vlastních stanech na pardubické základně.

Závody byly letos omezeny na dva dny - sobotu a neděli. Na startovní listině se objevilo poměrně hodně lodí. Nejméně jich bylo (3), jak bývá obvyklé, v kategorii vlčat, protože jejich posádky jsou dost početné. V hlavní kategorii skautů se přihlásilo 13 lodí a v kategorii roverů 12. Jelikož se na startu objevily také dva kadety, byl vypsán samostatný závod i pro ně. Modré stuhy se zúčastnilo 17 lodí, z toho 13 oplachtěných pramic.

V sobotu ráno se zdálo, že počasí závodu příliš nepřeje. Vítr prakticky nefoukal a poměrně dost přšelo. Díky tomu jsme maximálně zkrátily zahajovací nástup a v jídelně potom vysvětlili trať a pravidla všem kormidelníkům.

Vtom déšť ustal a začalo trochu foukat. Já jsem honem dokončil sestavení startovních listin a běžel k vodě, kde zatím byla vybojkovaná trať a lodě připravené k vyplutí. Vítr se nezdál přespříliš silný, což však vůbec nebyla pravda. Na vodu se vydala vlčata na společnou rozjížděku s kadety a vcelku svižně objela svoji trať. Mezitím se poblíž břehu cvakla Galeona, kterou na regatu vyslala Golden Hind (zrovna nesoutěžila). Potom se obrátil jeden kadet a po projetí cílem jedna ze závodících lodí (asi po mírné kolizi). To už záchranné práce běžely naplno. Udělané lodi bylo nutno dovésti po větru ke břehu, který byl poměrně dost vzdálený. Jelikož záchranné lodi byly poháněny pádly, šlo vše přece jen trochu pomaleji. Když jsme vyrazili do oblasti, kde se většina lodí udělala, zjistili jsme, že tam fouká velice nepříjemný nárazový vítr, který se navíc ještě nepříjemně točí. A dále po větru potom foukal vítr sice již bez nárazů a změně směru, ale jeho síla byla stejná, jako na trati v nárazech a zvedal dost velké vlny. Proti tomuto větru již pramice nechtěly stoupat. Po ukončení záchranných

prací jsme se šli naobědvat. Začal jsem mít obavy o regulérním průběhu závodu. Po obědě nastoupili na trať skauti. Bylo rozhodnuto, že pojedou dvě "slepené" rozjížděčky, aby se neztrácel čas výměnou posádek. Také tentokrát došlo k několika uděláním a ti, kteří nesoutěžili, měli plné ruce práce s vyťahováním převrhnutých lodí z vody. Mám pocit, že jsme tento den tahali z vody sedm pramic. Docela se mi zdálo, že by bylo vhodné založit lodní třídu U 550 - chvílemi to vypadalo, jako by soutěžily ponorky a ne plachetnice. Po skautech nastoupili opět na dvě "slepené" rozjížděčky roveři. Nyní byla situace již klidnější - neudělalo se tolik lodí, ale vítr foukal stále stejně nepříjemně. Po roveřech zbyl ještě čas na třetí rozjížděčku skautů, která nakonec výsledky spíše zamotala (viz výsledková listina), ale jela se konečně za trochu normálnějšího větru (i když stále foukal poměrně dost silně). K večeri jsem se odšoural výrazně unaven záchranými pracemi. Po nástupu jsem ještě spočítal výsledky mistrovství a Stopař napsal diplomy. Závod nakonec proběhl docela regulérně a na neděli nám zbyla jenom Modrá stuha.

Nedělní ráno bylo slunečné a přeci jenom teplejší, než byla sobota. Vítr byl slabší, ale přesto foukal dost slušně. Na plavbu na zadní vítr na Mobby Dicku to však nebylo nic moc. Po nástupu jsme ho honem přivezli k vodě a začali ho strojit. Ostatní lodi se mezitím chystaly ke startu. Stále ještě nemáme zdaleka ustrojeno a ostatní lodi startují. V době kdy už prakticky lodi mizí v úžině teprve odrážíme. Amateur zaujímá místo na přídí s kamerou a vydáváme se stíhat závodní pole. Na vjezdu do úžiny již máme na dohled první lodi a v úžině jich hodně předjíždíme. Když vyjíždíme z úžiny, potkáváme k našemu zděšení Blechu, který již s vytaženým spinakrem jede zpátky. V této chvíli mi je jasné, že letos Modrou stuhu opět nevyhraju (a opět vlastní vinou). Brzy však zjistím příčinu tohoto neradostného stavu. Letos se nejede Modrá stuha, ale nejvýš tak Modrá tkanička! Mikrob si značně ulehčil práci a trať udělal proklatě krátkou. Bóji točíme asi na dvanáctém místě a do cíle se stačíme ještě o něco zlepšit, ale kdyby ta trať byla o něco delší... No jo, kdyby.

Takže teď ještě musíme odstrojít loď, dovézt je na základnu a zpracovat výsledky Modré stuhu. Loď, která byla celkově první však Modrou stuhu získat nemůže - není majetkem Junáka ani majetkem jeho člena. Takže vítězí pardubické Toledo, které získává současně i štít konstruktérů.

Ještě závěrečný nástup, na kterém zazní hromové ahoj příštím SKARE a to letošní je minulostí.

Ale přeci jen, neměli bychom vyhlásit tu lodní třídu U 550?

Sam

Zápis z mimořádného zasedání HKVS ze dne 29. 5. 2003

Přítomni: Bimbo, Inka, Vezír, Amateur, Pája, Jack, Oskar, Raduš, Majda, York

Omluveni: Pavel, Ježek, Pišta, Sluně, Aka

Navigamus 2003

- Bimbo - byla opožděna platba zálohy za Navigamus 2003, na poslední chvíli se to podařilo zachránit
 - prozatím je hlášeno 821 osob
 - rozhlas je funkční
- Inka - jídlo - zdarma se podařilo sehnat přesnídávky, limonádu, termixy, oplatky, paštiky a sýry, 1/3 stravy je tedy kryta z darů
 - v Kladruzech jsou zajištěny 3 prohlídky pro cca 150 osob: pá 11:00 a 14:30, so 11:00 + ještě jednu na sobotní odpoledne nutno doobjednat
- Vezír - 1. schůze štábu je ve středu v 18:00 v Ledárně
- Amateur - pro hlavní zprávy do rádia bude chodit Balů
 - Vezír, Jack - na Navigamu budou předáni Stříbrní bobři: za rok 2002 - Ivan Vokřál - Bimbo, Prokop Jícha - Sam, Anna Lhotská - Anička, Hana Šerhantová - Šahanka, Ivan Brabec - Jezevec, Jan Řeháček - Velký Aka a in memoriam Stanislav Randák - Bublina; za rok 2003 - Karel Dvořák - Šarlí, František Bobek - Yankee, Ivo Raab - Jezevec, Jan Šantora - Cipajs, Libor Jiront - Akela
 - Dále bude udělena medaile Bronzový bobr, navrženi jsou - Dana Šnebergerová, Radka Valešová, Petr Šmíd, Eva Valešová, Lucie Rosenfelderová, Zdeňka Šafaříková, Jaroslav Heniš, Jarolava Pokorná, Josef Pokorný, Jitka Pekárková, Stniskav Postl a „neskauti“: Jan Mertens, JUDr. Petr Fiala a Jiří Kašpar.
 - York - ze strany S.O.S. je pro Navigamus 2003 vše zajištěno

Zapsala: Majda

ZÁVOD NAPŘÍČ PRAHOU - PŘES TŘI JEZY 2003

- Termín závodu:** Sobota 27. září 2003
- Pořadatel:** Hlavní kapitanát vodních skautů
- Kontaktní adresa:** Ing. Pavel Česák, Buková 13, 130 00 Praha 3, e-mail: cesak@volny.cz
- Startují:** Všichni organisovaní i neorganisovaní vodáci, kteří mají potřebné vybavení, jsou dobrými plavci, zdravotně způsobilí a ochotní se řídit tímto rozpisem. V závodních kategoriích startují pětičlenné posádky „pádlářů“ na pramicích. Za způsobilost posádky odpovídá přihlašovatel, resp. kormidelník.
- Kategorie: P550:** Dorost: ročníky narození 85 - 88, kluci (R) a dívky (F)
Starší žactvo: ročníky narození 88 a mladší, kluci (S) a dívky (G), kormidelník nad 18 let.
Mladší žactvo: ročníky narození 92 a mladší, kluci a dívky dohromady (B), kormidelník nad 18 let.
- P530:** Žactvo: ročníky narození 88 a mladší, kluci a dívky dohromady (K), kormidelník nad 18 let.
- P650:** Žactvo: ročníky narození 88 a mladší, kluci a dívky dohromady (D), kormidelník nad 18 let.
- Open:** Libovolná pětičlenná posádka na libovolné pramici (dospělí) (O)
- Splutí:** Libovolná posádka na libovolném plavidle, splňující podmínky (V)
- Upozornění:** Zařazení posádky do kategorie je dáno věkem nejstaršího člena posádky (vyjma kormidelníka v kategoriích žactva) a přítomností osoby mužského pohlaví (včetně kormidelníka). Kategorie bude otevřena, přihlásí-li se alespoň 3 posádky ze 2 oddílů. V opačném případě mohou startovat ve vyšší kategorii, nebo v kategorii „O“ nebo „V“.
- Memoriál:** V rámci Závodu napříč Prahou se jede „Memoriál Hugo Sedláčka“. Vítězem tohoto závodu se stane nejrychlejší posádka dorostenců na třířadové lodi vodních skautů P550, složená výhradně z členů jednoho skautského oddílu.
- Startovné:** 50,- Kč na účastníka. Posádky, přihlášené předběžně na předepsaném formuláři na kontaktní adresu závodu do 20.9.2003 obdrží 20% slevu. Posádky oddílů Junáka mají 20% startovného hrazeno z prostředků HKVS. Startovné je splatné při presentaci.
- Popis tratě:** Vltava mezi ř. km 56,5 - 50,3 (délka 6,2 km). Start na levém břehu Vltavy na Stadionu vodních sportů na Císařské louce, cíl na levém břehu ostrova Štvanice nad Negrelliho viaduktem. Na trati jsou tři jezy s vorovými propustmi obtížnosti WWII. Pořadatelé si vyhrazují právo vyhlásit před startem úpravu trati i stanovit způsob překonání obtížných míst.
- Přihlášky:** Předběžné přihlášky na předepsaných formulářích na adresu tajemníka závodu do 20.9.2003, jmenovité přihlášky na startu do 9⁰⁰h dne 27. 9. 2003. V době presentace do 9⁰⁰ h dne 28. 9. 2003 se lze přihlásit pouze do kat. „O“ a „V“!
- Vybavení:** Plovací vesty o minimální nosnosti 6 kg pro všechny účastníky (včetně kormidelníků). Lodě musí být vybaveny vylévačkou, zajištěny proti potopení a na obou koncích opatřeny záchytnými oky z materiálu tloušťky cca 10 mm (kov, lano), která umožní snadné připojení karabiny vlečného lana. Délka ok se do délky lodě nezapočítává. Lodě budou mít pevný vlnolam a vyvazovací lano min.φ 8 mm a délku min.5 m.
- Bezpečnost:** Závod se jede v plavební dráze za provozu, všichni účastníci jsou povinni dodržovat ustanovení „Řádu plavební bezpečnosti“. Posádky jsou povinny poskytnout pomoc osobě, jejíž život je ohrožen i za cenu přerušování závodu. V

případě, že posádka nedokončí závod, odpovídá kormidelník za její členy a za podání zprávy do cíle. Za vybavení a způsobilost posádky odpovídá přihlašovatel a kormidelník. Lodě i posádky projdou před závodem namátkovou přejímkou, při které bude provedena kontrola stavu a úplnosti vybavení. Při nesplnění podmínek má pořadatel právo diskvalifikace i během závodu. V případě převržení nebo zalití lodě u Šítkovského jezu, pokračuje posádka již mimo závod, přenesení loď u severního cípu Dětského ostrova a pod Staroměstský jez vypluje plavebním kanálem při respektování ŘPB - dává přednost a nepřekáží ostatním plavidlům. Splutí Staroměstského jezu nebude těmto posádkám z bezpečnostních důvodů dovoleno.

- Start:** Po kategoriích. Pořadatelé si vyhrazují právo sloučit start několika kategorií. Z organizačních a bezpečnostních důvodů může být stanoven start intervalový, nebo i jinak. Způsob startu bude oznámen při zahájení závodu.
- Chování na trati:** Závodící loď může změnit směr jízdy, jen když nepřekáží v jízdě lodí, jedoucích za ní. Předjíždějící loď je vždy povinna vyhnout se lodí předjížděné. Předjížděná loď nesmí předjíždějící lodí bránit v jízdě. Není dovoleno nechat se vést plavidlem mimo závod. Posádky jsou povinny řídit se pokyny rozhodčích na startu, na trati i v cíli. Proplutí vorovými propustmi bude povoleno pouze lodím se startovními čísly. Posádky neoznačených lodí se vystavují postihu říční policie.
- Cizí pomoc:** Jakákoli cizí pomoc, včetně pomoci záchranářů a podání pádla, znamená diskvalifikaci posádky.
- Cíl:** Závodící loď dosáhne cíle, jakmile její příď protne cílovou linií s úplnou posádkou na palubě. Cíl je pomyslná čára průzorem kolmo na závodní dráhu. Je označen cílovými praporky nebo bójkami.
- Ceny:** Nejrychlejší posádka dorostenců na třídivé lodi vodních skautů P550, složená výhradně z členů jednoho skautského oddílu získá putovní cenu „Memoriál Hugo Sedláčka“. Vítězné posádky v jednotlivých kategoriích obdrží putovní ceny, posádky na 2. a 3. místech diplomy.
- Námítky:** Námítky se podávají hlavnímu rozhodčímu v souladu s ustanoveními „pravidel rychlostní kanoistiky“ s vkladem 50,- Kč.
- Program závodu:** 7⁰⁰ - 9⁰⁰ presentace v prostoru startu
9⁰⁰ porada vedoucích a kormidelníků
9³⁰ slavnostní nástup, zahájení závodu
- Zajištění závodu:** Další program bude stanoven operativně. Pořadatel zajistí rozhodčí, záchranou službu na jezích, zdravotní službu, občerstvení v cíli, odvoz převlečení ze startu do cíle (pokud bude pro celou posádku či oddíl řádně sbaleno, označeno visačkou s jménem a domicilem kormidelníka a dodáno do 9³⁰ na určené místo u startu). Dopravu lodí na start i z cíle zajišťují oddíly.

**PŘIHLÁŠKA A PROPOSICE NA 3 JEZY JSOU NA
WWW.HKVS.CZ A PŘEDBĚŽNĚ JE LZE POSÍLAT
E-MAILEM PAVLOVI NA: CESAK@VOLNY.CZ**

Sluneční soustavou krok za krokem

A je tu poslední planeta Sluneční soustavy a s ní i poslední díl našeho seriálu. Doufám, že alespoň někdo tento seriál četl a že se dovedl něco nového.

Hledání poslední, deváté, planety Sluneční soustavy bylo zahájeno v roce 1929. Mladý asistent Clyde W. Tombaugh systematicky fotografuje oblohu na observatoři ve Flagstaffu, kterou založil Percival Lowell. Tombaugh porovnává jednotlivé snímky na speciálním přístroji. Ten umožňuje na fotografických deskách snadnější vyhledání objektů, které změnily polohu nebo jasnost. O rok později, 18. 2.

1930, objevil na snímcích, které pořídil

Lampland koncem ledna, ob-

jekt asi 15 magnitudy,

kteřý zřetelně změnil

svou pozici. Navíc se

objekt nacházel v blízkosti

pozice předpovězené Lowellem.

Objev je uveřejněn až později, v den výročí narození

zakladatele flagstaffské observatoře. 13. března 1930 se svět dovídá o objevu deváté planety Sluneční soustavy nazvané Pluto. Bylo tomu přesně 149 let po objevu planety Uran v roce 13. 3. 1781.

Po mnohých nejasnostech a chybných předpovědích se planeta konečně našla. Pozoruhodná je skutečnost, že objev planety byl v podstatě náhodný. Planeta Pluto se jen náhodou nacházela v blízkosti vypočteného místa. Výpočet byl dělán pro těleso o mírně odlišných parametrech. Náhoda pomohla, ale na druhou stranu nebyť předpovědi Lowella, byť chybné, nikdo by planetu v tomto místě nehledal.

Naše dnešní omezené znalosti jsou důsledkem skutečnosti, že planetu Pluto zatím nenavštívila žádná meziplanetární sonda. Podle posledních informací byl v USA schválen projekt Pluto - Kuiper Express, jehož cílem je proletět kolem Pluta v roce 2010.

Za to, co dnes víme, vděčíme několika příznivým náhodám a vyspělé pozorovatelské technice. V roce 1978 byl objeven měsíc Pluta - Charon. Charon je vůči Plutu poměrně velký a pohybuje se po téměř kruhové dráze. V literatuře je možné se setkat s pojmem dvojplaneta Pluto-Charon. V letech 1985 - 1989 procházela Země rovinou oběhu Charon, a tak bylo možné pozorovat řadu vzájemných zákrytů. Díky tomu jsme získali o této soustavě velké množství informací. Svůj velký podíl na dnešních znalostech má i Hubbleův kosmický teleskop. Ten pořídil první albedovou mapu této planety.

Obě tělesa obíhají kolem společného těžiště jednou za 6,4 dne ve vzájemné vzdálenosti 19 640 km. Díky nevelkému rozdílu hmotností obou těles došlo k postupné úpravě dráhy a doby rotace obou těles do stavu, kdy k sobě přivracejí neustále stejnou polokouli. Doba oběhu Charona kolem Pluta je rovna době rotace Charona i Pluta. Pomyslně bychom mohli mezi Plutem a Charonem natáhnout drát.

Jedná se o systém s vázanou rotací obou těles. Do stavu vázané rotace se tělesa dostala asi před osmi sty milionů let. Planeta Pluto se svým průvodcem obíhá po značně excentrické dráze skloněné k ekliptice pod úhlem 17°, což je absolutně nejvíc ze všech planet. Dráha je natolik excentrická (excentricita je větší než 0,2), že se na určitou dobu dostává ke Slunci blíže než planeta Neptun. Toto období naposledy nastalo v letech 1979 až 1999. Od 11. února 1999 je planeta Pluto opět nejvzdálenějším známým planetárním tělesem Sluneční soustavy. V období, kdy se Pluto

nachází nejbliže ke Slunci (ve svém periheliu), dochází k mírnému

zvýšení povrchové teploty,

k sublimaci těkavých

látek zmrzlých na

povrchu a k vytvoření řídké

atmosféry. Podobně se chová i

Charon. **Atmosféra** obsahuje především dusík, oxid

uhelnatý a metan. Při vzájemných zákrytech se zjistilo, že

jeho atmosféra sahá do výšek téměř 1 500 km nad povrch.

Po průchodu periheliem dojde k opětovnému vymrznutí

atmosféry. Další průchod periheliem nastane až v roce 2237.

Obrovská vzdálenost od Slunce způsobuje, že se **teplota**

trvale drží přibližně jen 50°C nad absolutní nulou.

Vyjádřeno v Celsiově stupnici -225°. První náznaky existence

povrchových struktur poskytlo zpracování vzájemných

zákrytů obou těles v letech 1985 - 1989. Výrazně

lepších výsledků však dosáhl HST, který pořídil řadu snímků

ze vzdálenosti větší než 4,8 miliardy kilometrů. Na

jejich základě byly sestaveny albedové mapy povrchu.

Povrch je velmi kontrastní. Vidíme neuhlazené okraje

severní polární čepičky tvořené s největší pravděpodobností

ledem nebo jinovatkou z dusíku. Tmavší pás se překládá

přes polární čepičku a byla pozorována i jasná skvrna. Něk-

teré albedové útvary jsou přisuzovány velkým impaktním

kráterům, jejichž dna jsou pokrytá dusíkovým ledem. Velmi

jasné oblasti mohou souviset s ukládáním (vymrznáním)

nových vrstev ledu.

Střední **hustota** Pluta je přibližně

dvakrát větší než hustota vody.

Charon je ještě řídkší - asi jen 1,3

násobek hustoty vody. Průměr Pluta je

asi 2 320 km a Charona 1 270 km.

Hmotnost Charona činí přibližně

12,5% hmotnosti Pluta. Jeho povrch

je pokrytý vodním jíním s vysokou

odrazivostí. Byl detekován oxid

uhelnatý a molekulární dusík. Při

sečtení hmotností obou těles

nedostaneme ani pětinu hmotnosti

našeho Měsíce. Z tohoto pohledu není možné považovat

Pluto za plnoprávnou planetu.

V současné době se soudí, že Pluto a Charon jsou pozů-

statkem tzv. **planetesimál**, tj. původních těles, ze kterých

vznikaly jednotlivé planety. Pluto se nesrazil s žádným

větším tělesem a dostal se na stabilnější dráhu, kde mohl

přežít až do současnosti. V minulosti byly publikovány

PLUTO

studie, podle kterých byl Pluto **satelitem** Uranu a při „kosmickém biliáru“, tedy při těsném setkání těles, došlo k vymrštění Pluta na samostatnou heliocentrickou dráhu. Někteří odborníci tvrdí, že Pluto s Charonem jsou největší představitelé těles transneptunského pásu, a tedy i vnitřní části Kuiperova disku. Pluto je dokonce menší než Neptunův měsíc Triton, který svou charakteristikou náleží do stejné třídy těles jako Pluto s Charonem. Posledně jmenovaná teorie se jeví jako nejpravděpodobnější. Většina satelitů planet na periférii Sluneční soustavy byla planetami zachycena z heliocentrických drah.

Podle všech dosavadních znalostí se Pluto řadí k ledovým objektům transneptunského pásu a vnitřní části Kuiperova oblaku. Jejich charakter odpovídá našim představám o planetesimálách. Není vyloučeno, že se jedná o zárodečné planetesimály - pozůstatky z ranného období formování planet. Planetesimály přečkaly éru „čištění“ Sluneční soustavy na drahách velmi vzdálených od Slunce. Oběžné doby Neptunu a Pluta jsou v rezonanci v poměru 3:2. Svého průvodce Charona mohl Pluto získat zachycením jiné planetesimály nebo i srážkou s jiným tělesem.

Na základě výše uvedeného bychom mohli tvrdit, že Sluneční soustava obsahuje jen 8 skutečných planet. V několika posledních týdnech roku 1998 se i na stránkách běžných deníků objevili zprávy o zpochybnění Pluta jakožto planety. Má být Pluto zařazen mezi planety či nikoliv? Podle čeho posuzovat příslušnost k dané skupině? Pravdou zůstává, že Pluto má svými pravděpodobnými fyzikálními charakteristikami (hmotností, velikostí i dráhou) blíže k tělesům „transneptuniánského pásu“ (tedy Kuiperova (Edgeworth-Kuiperova) pásu), než k planetám. Kam by bylo Pluto zařazeno, kdyby k jeho objevu došlo až v těchto letech? Těžko říci.

Snaha některých odborníků přeradit Pluto do malých těles Sluneční soustavy měla vyvrcholit přiřazením čísla, stejně jako se to děje u planetek. Začalo se hovořit o tom, že by se pro Pluta rezervovalo číslo 10 000.

V IAU je zvykem přiřazovat jubilejní čísla zvláště významným objektům. Proto objekt číslo 1 000 nese jméno objevitele planety Ceres, číslo 2 000 patří objeviteli planety Uran, 5 000 patří IAU (Mezinárodní astronomická unie) a objekt číslo 6 000 je pojmenován na počest Organizace spojených národů.

Brian G. Marsden vyzval k internetové diskusi na téma planety Pluto. Ozývaly se nejrůznější hlasy, kterým (alespoň zatím) udělalo přítrž kategorické prohlášení IAU, že se experti této organizace usnesli „ponechat“ Pluto planetou a nepřifazovat mu číslo, jako menší planetce.

Ani Plutem však Sluneční soustava nekončí...

Foto: Pohled na Pluto z Charona.

*Zdroj: Internet, Encyklopedie Diderot
Zpracovala: Majda*

Zápis ze zasedání HKVS dne 13. 5. 2003

Přítomni: Vezír, Bimbo, Aka, Pavel, Sam, Jack, Oskar, Amateur, Raduš, Majda

Vezír – předal krajským kapitánům „Náborové letáky – Český vodní skauting“

- P.R. pro Navigamus 2003 je Majda – zajistí kontakt s televizí, rozhlasem a tiskem; dohodne s Bobem podrobnosti týkající se prezentace Navigamu, kterou provede Junák
- Výjimečná schůze HKVS se koná 29. 5. 2003 v 17:00 hodin – nutno přizvat Šmudlu, Pytlíka, Amateura, Blechu a Inku
- Aka, Majda – mají zkusit zpracovat návrh udělovacího dekretu pro Bronzového bobra, velikost je A4

Bimbo – Navigamus 2003 – místo je zajištěno ve všech směrech, pouze je omezen provoz

rybníka:

- 1) zákaz chytání ryb
 - 2) zákaz pohybu na lodi s motorovým pohonem
 - 3) zákaz vstupu na hráz z vody – bude označeno příslušnými bójemi dle pravidel ŘPB
- prozatím je hlášeno 822 osob včetně 3 Rakušáků a 20 Poláků
 - sponzoři: Tesco – žádá 8-12 osob na pomoc při jejich charitativních akcích, Bystřice pod Hostýnem – termixy, sýry; Klatovy; Deva – přesnídávký; Opava - Oplatky

Káča – žádá o text a foto pro 2-3 strany do časopisu Skaut – Junák; text zajistí Majda, fotografie Amateur, Stopař...

zapsala: Majda

SVÁTKY NA PRÁZDNINY A ZÁŘÍ

ČERVENEC

1. červenec	Skřet, Skřítek
2. červenec	Kaktus, Kvítko, Kytka, Lodyha, Lupen
3. červenec	Barvička, Pastelka
4. červenec	Rak, Toračí
5. červenec	Ťapka, Tlapka, Ťuřap
6. červenec	Gambáč, Gambrius, Gambuzino
7. červenec	Causy, Diki, Peggy
8. červenec	Jezevec, Skukum, Tchoř
9. červenec	Casy, Cecek, Coudy, Crazy
10. červenec	Kolčava, Lasička, Norek
11. červenec	Doubravka, Ploučňák, Radušbuza
12. červenec	Mumie
13. červenec	Kopretina, Kráska, Noblesa, Princezna, Štabajzna
14. červenec	Cvoček, Hřebík, Skoba
15. červenec	Harry
16. červenec	Boiler, Hever, Question, Ten, Žibus
17. červenec	Čiča, Koty
18. červenec	Kyselina, Ocet
19. červenec	Dmec, Drvoštěp, Sekera, Sekyra
21. červenec	Dršňák, Kruřas, Nero
22. červenec	Alf, Betty, Gamlin
23. červenec	Myšpulín, Myšpulinka
24. červenec	Bageta, Koblížek, Pecen, Týna
25. červenec	Jack,
26. červenec	Brambor, Brambůrka, Chips, Kucmoch
27. červenec	Makarón, Nudle, Špagetka
28. červenec	Viki, Vikina, Viking, Viky
29. červenec	Dabljú, Wabi, Wabigoon, Wagi
30. červenec	Gavroche, Vrabčák, Skřivan
31. červenec	Animuj, Mléčivec, Mlčoch

SRPEN

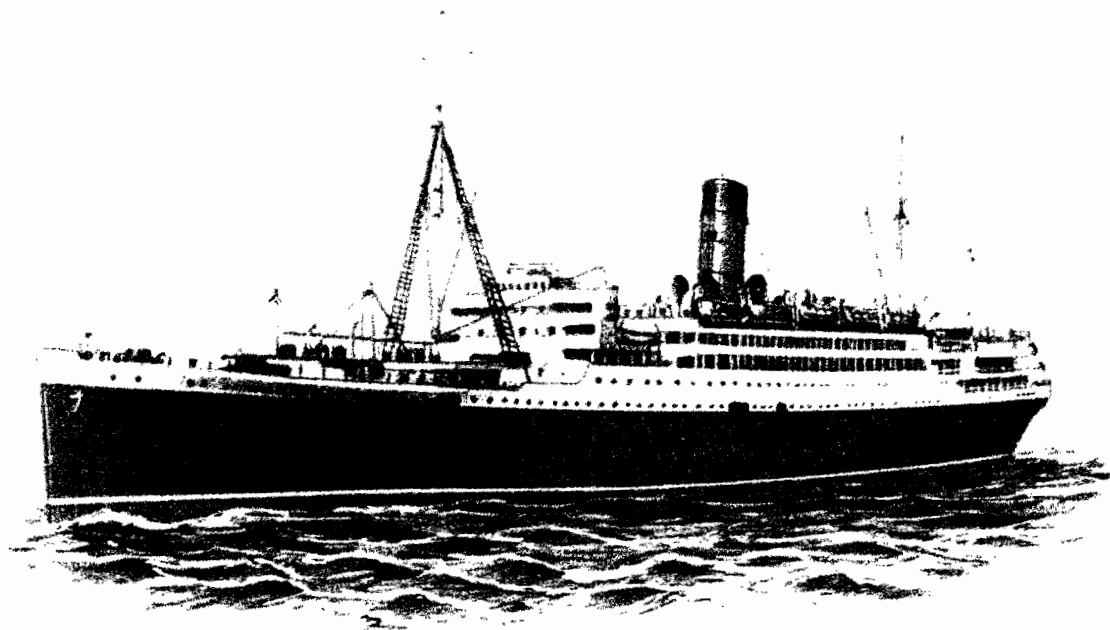
1. srpen	Historka, Inkoust, Kňyhovňýk, Oskar, Písař, Písmák
2. srpen	Giga, Logo, Mikrob
3. srpen	Panda malá,
4. srpen	Panda velká
5. srpen	Klipr, Ponorka, Šíf, Vor
6. srpen	Banán, Meruňka, Pecka, Švestka
7. srpen	Bimbo, Dumbo, Mamut
8. srpen	Čupr, Čupřík, Čupřina
9. srpen	Bahňák, Hliňák, Chalupník, Popelák
10. srpen	Alimo, Dak, Hogan, Kenny, Mejla, Suduan, Šolim
11. srpen	Šroub, Vrtule
12. srpen	Mrně, Pinďa, Prcek
13. srpen	Ajka, Rakša, Rákša, Vičice
14. srpen	Abdul, Ahmed, Ali, Džafar, Džar, Kemal, Saddám
15. srpen	Jikra, Semínko

16. srpen	Derviř, Fakir, Joges, Yoggi,
17. srpen	Bukvice, Šiška, Žalud,
18. srpen	Parůžek, Perla,
19. srpen	Dallas, Džejár, J.R., Žofré
20. srpen	Boiler, Maják, Pérák, Pumpa
21. srpen	Burák, Buratino, Mandle, Ořech, Oříšek, Pinocchio
22. srpen	Achab, Dick, Moby, Plejtvák, Velryba
23. srpen	Faucvaj, Raketa, Raketka
24. srpen	Klubičko, Klubko
25. srpen	Síra, Sirka
26. srpen	Hučka, Neboj, Neruš, Slamák, Sombrier, Stetson
27. srpen	Poletuška, Vever, Veverčák, Veverka, Zrzka
28. srpen	Ataman, Big Boss, Náčelník, Šáfa, Šéf, Šerif
29. srpen	Brouček, Brouk, Cvrček, Chroust
30. srpen	Čip, Čípek, Dále, Deyl, Chip
31. srpen	Kyslík, Odér, Ozón

ZÁŘÍ

1. září	Polly, Poly
2. září	Poty
3. září	Poky
4. září	Ponny
5. září	Pukavec, Šíša, Šišolid, Vajco, Vajo
6. září	Medúza, Mlok, Salamandr
7. září	Prskavka, Světýlko
8. září	Wimbledon, York
9. září	Hejkal, Lesana
10. září	Čabajka, Huspenina, Ovar, Páreček, Řízek, Salámek, Sulc, Špek
11. září	Bzuk, Čmelák, Pučmeloud, Ťuk
12. září	Mája, Majka, Mário, Maň, Máša, PeeBee, Včelka
13. září	Kidy, Kúzle
14. září	Brhlík, Datel, Dlask
15. září	Amatér, Amateur, Ampér, Laser
16. září	Praporek
17. září	Kláda, Špalek, Tříska
18. září	Dalm, Homoj, Meke, Mičbíl
19. září	Pů
20. září	Admirál, Kápi, Kapitán, Kapitánka, Korkorán, Marína
21. září	Fosfor, Oxid
22. září	Limo
23. září	Glacon, Ledík, Rampouch
24. září	Flek, Kaňka, Šmouha, Šrám
25. září	Česítko, Česlo, Čochtan, Hastrman, Vodník
26. září	Kolesák, Plaváček, Remorkér, Vrack, Vrak
27. září	Delfín, Delfýn, Jonáš, Lazar, Nab
28. září	Klekták, Zoubek, Zub
29. září	Mišák, Monty, Myšák
30. září	Cipajs, Cipísek, Cypísek, Rumcajs

Prostornost: 19 680 BRT
Délka: 190 m
Šířka: 22,3 m
Výkon strojů: 10 070 kW (13 500 HP)
Rychlost: 16 uzlů
Počet cestujících: 2180

LACONIA

1922

Cunard Line, Liverpool
Swan, Hunter and W. Richardson, Newcastle

V letech 1921-25 posílilo Cunardovu flotilu pět lodí střední velikosti, uváděných podle první z nich jako třída *Scythie*. Tyto jednokomínové lodě staromódního vzhledu byly určeny pro početnou kategorii cestujících nižších tříd. V tomto období se podmínky pro cestující nejnižších tříd postupně zlepšovaly a Cunardovy nové lodě tyto změny včas zachytily. Byly určeny pro americkou a kanadskou linku, která kromě expresních obrů *Berengarie*, *Aquitanie* a *Mauretanie* vyžadovala i skromnější, pomalejší, ale zejména úspornější lodě. Zatímco první *Scythia* byla nasazena na atlantické lince od srpna 1921 zanedlouho nesledovaná *Samarie*, třetí, *Laconie*, spustili na vodu 9. dubna 1921. Na vodě měla původně být už od listopadu předcházejícího roku, ale skluz byl zablokovaný po požáru francouzské lodě *Meduane*. *Laconie* dokončili v lednu 1922 a na první cestu ze Southamptonu do New Yorku vyplula 25. května. Později jezdila na lince z Liverpoolu. V roce 1924 byl počet míst ve třetí třídě zredukován z 1500 na 1300 při částečném zlepšení komfortu. Začátkem třicátých let byla loď často využívána k vyletním plavbám.

Na počátku války *Laconia* krátce plnila úlohu pomocného křižníku a od roku 1940 přešla na transportní účely. 12. září 1942 *Laconie* s 2732 osobami na palubě, mezi nimiž bylo 1800 italských válečných zajatců, potopila 600 mil (1111 km) jižně od Azorských ostrovů německá ponorka U 156. Když její velitel kapitán Hartenstein zjistil, že na palubě jsou i zajatí Italové, začala v historii námořních bitev zcela ojedinělá záchranná akce. Hartenstein přislíbil, že nebude útočit na lodě, které ztroskotancům přijdou na pomoc. 14. a 15. září se k U 156 připojily další německé ponorky U 506 a U 507 a italská *Capellini*. Na jejich palubách byla část zachráněných lidí. Po útoku amerického *Liberatora* admirál Dönitz přikázal záchranné práce ukončit. 17. září doplula do této oblasti francouzská eskadra, která zachránila 1111 lidí. Po potopení *Laconie* německé velení vydalo ponorkám instrukce, nazvané "rozkaz *Laconia*", které jejich velitelům zakazovaly podnikat akce na záchranu ztroskotanců z potopených lodí.

Kapitánská pošta 2002/2003

Informační zpravodaj vodních skautů a skautek. Vydává HKVS vlastním nákladem jen pro vnitřní potřebu.

Příspěvky zasílejte na adresu:

- Ing. Zdeněk Hájek, Štěpánská 16, 110 00 Praha 1 (diskety s texty + papírové předlohy, obrázky).
- P. Česák, e-mail: cesak@volny.cz (jen texty – soubory ve formátu *.TXT).
- M. Babóová, e-mail: mabab@seznam.cz, kapitanskaposta@seznam.cz: texty - *.TXT, *.RTF; obrázky - *.JPG, *.TIF, *.CDR (v křivkách), *.GIF

Sazba: Markéta Babóová

Tisk: Tiskárna Ralsko, s. r. o., Mimoň, Malá ul. 168/III, PSČ 471 24, tel./zázn.: 487 862 704